STUDII ISTORICE ROMÂNEŞTI

BULETIN

Volumul 2, Numărul 3, 1996

În acest număr:

ROMANIAN HISTORICAL STUDIES
Traian Golea
901 NE 14th Ave., Apt. 601
Hallandale, FL. 33009 U.S.A.

BULETIN

apare în funcţie de strângerea materialului

STUDII ISTORICE ROMÂNEŞTI - Vol. 2, No. 3, 1996

GEMATRIA ŞI CIFRA 6

The course of history shows that as a government grows, liberty decreases - Istoria ne arată că libertatea scade pe măsură ce creşte guvernul (Thomas Jefferson).

La 31 Octombrie 1919, cu mult înainte de Hitler şi de cel de-al doilea război mondial, Martin H. Glynn, fost guvernator al Statului New York, scria în ziarul evreiesc din New York *The American Hebrew* un articol pasionat intitulat "Trebuie să înceteze crucificarea evreilor!" în care repeta cu insistenţă că **6 milioane de evrei sunt ucişi.** "Six million human beings are being whirled toward the grave by a cruel and relentless fate ... Six million men and women are dying from the lack of the necessaries of life; eight hundred thousand children cry for bread. And this fate is upon them through no fault of their own, through no transgression of the laws of God and man; but through the awful tyranny of war and a bigoted lust for Jewish blood. In this threatened holocaust of human life, forgotten are the niceties of philosophical distinctions..." ("Şase milioane de fiinţe omeneşti sunt azvârlite în mormânt de o soartă crudă şi neîndurătoare ... Şase milioane de bărbaţi şi femei pier din lipsă de cele necesare traiului; opt sute de mii de copii plâng pentru că n'au pâine. Şi această soartă o suferă nu din vreo vină ce-ar avea-o ei, nu din cauză că ar fi călcat vreo lege divină sau omenească; ci din cauza îngrozitoarei tiranii a războiului şi din cauza unei sete bigote de sânge evreiesc. În acest holocaust de viaţă umană care ameninţă, sunt uitate distincţiile filozifice precise...") (text şi fotocopia articolului reproduse în *The Journal of Historical Review*, Noiembrie-Decembrie 1995, p. 31).

Reținem: în 1919 s'a enunțat teza "holocaustului" în care chipurile au pierit 6 milioane de evrei. Dar apoi s'a renunțat la această propagandă și "holocaustul" în care se pretinde că au fost gazați 6 milioane de evrei a fost lansat după cel de-al doilea război mondial, în 1945, și, deși s'a dovedit cu prisosință și s'a recunoscut chiar de către cei dedicați propagandei holocaustului că pretinsele camere de gazare sunt recuzită teatrală construită după ocupația sovietică și cifra de 6 milioane este o invenție, astăzi sunt condamnați și închiși cei care se îndoiesc că ar fi fost exterminați prin gazare 6 milioane de evrei în lagărele de concentrare germane. Profesorul Robert Faurisson de la Universitatea din Lyon, unul dintre primele somități care au pus la îndoială legenda gazării pretinselor 6 milioane de evrei, și care drept consecință a devenit ținta celor mai brutale atacuri fizice și judiciare (a fost atacat de "victimele" gazării și lăsat aproape mort, într'un lac de sânge) a lansat înainte de 1980 o chemare tuturor "victimelor" și avocaților lor ca să aducă măcar o singură dovadă că ar fi existat vreodată vreo cameră de gazare în vreun lagăr de concentrare nazist în care să fi fost gazat măcar un singur om. În 1989, Jean-Claude Pressac, farmacist francez, a publicat o carte cu titlul *Auschwitz: Tehnica și modul de operație a camerelor de gazare*, și în 1993 a publicat o a doua carte cu titlul *Crematoriile de la Auschwitz* care, pretinde autorul lor, conține acea dovadă. Dar în loc de dovadă, cărțile lui Pressac nu conțin decât afirmații nebazate pe nimica, divagații și desene fanteziste izvorâte din imaginația ilustratorului David Olère, toate contradictorii. Astfel, cartea lui Pressac din 1989 conține un desen de Olère care arată "victimele gazate" cum mureau la Birkenau într'o cameră cu un bidon de gaz Zyklon B deschis pe podea; dar teza cărții lui Pressac este că naziștii introduceau gazul Zyklon B în camerele de gazare prin găuri în plafon. Profesorul Faurisson a citit cu atenție cărțile lui Pressac; n'a găsit în ele nici o singură dovadă; și a arătat acest lucru în scrierea sa *Răspuns dat lui Jean-Claude Pressac cu privire la problema camerelor de gazare*. Pentru această crimă Profesorul Faurisson și distributorul răspunsului său, Henri Roques, au fost dați în judecată în virtutea legii Fabius-Gayssot care interzice francezilor să-și pună întrebări cu privire la legenda celor 6 milioane de evrei exterminați prin gazare în lagăre de concentrare, și la 9 Mai 1996 tribunalul corecțional al secției 17 din Paris i-a găsit vinovați. Dar procesul lor a conținut două surprize. Una a fost că, deși procurorul a cerut pedeapsa cu închisoarea, judecătorul i-a condamnat pe cei doi criminali, Faurisson și Roques, doar

la - o amendă de $6.000 (tradusă în dolari; 30.200 franci francezi), o sentință atât de blândă încât condamnații s'au hotărât să n'o conteste și să plătească amenda. Blândețea sentinței se datorește poate și faptului că principalul martor al acuzării, Jean-Claude Pressac, a făcut o impresie absolut deplorabilă, contrazicându-se, exclamând enervat că "nu este decât un singur om" atunci când i se puneau întrebări, lansându-se în divagații nelegate de subiect, evitând să răspundă, debitând minciuni ușor dovedite a fi minciuni (de exemplu, a susținut că expertul în execuție prin gazare Fred Leuchter ar fi raportat că au existat camere de gazat oamenii la Auschwitz, când în realitate raportul lui Fred Leuchter susține exact contrariul). Singura realizare a martorului acuzării Jean-Claude Pressac a fost că a stabilit în fața tribunalului că două treimi din cele 6 milioane de victime evreiești, și anume cele 4 milioane "gazate la Auschwitz", sunt în realitate între 630.000 și 710.000 - a doua surpriză a procesului. Iar despre camerele de gazare de la Auschwitz, la 19 Ianuarie 1995, Eric Conan scria în săptămânalul francez *L'Express* că "absolut totul este fals" în aceste camere vizitate cu pietate de zeci de milioane de turiști din 1946 încoace (*The Journal of Historical Review*, Noiembrie-Decembrie 1995, pp. 13-17).

La procesul lui Faurisson, Serge și Beate Klarsfeld, promotorii și susținătorii financiari ai lui Jean-Claude Pressac, au părut, cum era și de așteptat, consternați; dar judecătorii au părut uluiți de ce auzeau cu urechile lor, și în uimirea lor în loc să înfunde pușcăria cu cei doi "criminali" i-au condamnat doar la o amendă din care cele două organizații de "victime ale holocaustului" care aduseseră acuza au primit în mod simbolic câte un franc fiecare. Judecătorii germani sunt însă mai disciplinați și respectă linia partidului cu strictețe. În Martie 1996, curtea supremă a Bavariei a afirmat că a te îndoi de gazarea celor 6 milioane de evrei chiar și în conversații sau scrisori particulare este o crimă care se pedepsește cu închisoarea. Drept urmare a cerut tribunalului din Regensburg, care înclina să desconsidere crima unui bătrân de 63 de ani care în scrisori adresate unui număr restrâns de persoane se îndoise de existența camerelor de gazare în lagărele de "exterminare" naziste, să-l condamne pe acel criminal periculos la închisoare, întrucât, se scrie în decizia curții supreme, "nimeni nu se poate prevala de garantarea libertății de expresie pentru a apăra expresii care neagă faptul istoric că evreii au fost asasinați prin otrăvire cu gaze la Auschwitz" (*Free Speech*, Aprilie 1996, p. 1). Günther Deckert a fost condamnat la 2 ani închisoare în

Germania pentrucă **a tradus** o cuvântare a expertului în camere de gazare Fred Leuchter în Noiembrie 1991 (*The Journal of Historical Review*, Noiembrie-Decembrie 1995, p. 9).

Reţinem: în tot mai multe ţări aşa-zis libere europene crima de a te îndoi că 6 milioane de evrei au fost gazaţi în timpul celui de-al doilea război mondial, dintre care 4 milioane la Auschwitz, se pedepseşte cu închisoarea.

Jürgen Graf, profesor de latină şi franceză de lângă Basel, în Elveţia, care şi-a pierdut postul şi dreptul de a profesa făcându-se vinovat de crima de a se îndoi de gazarea celor 6 milioane, este de părere că propaganda şi tonele de cărţi, articole şi filme care ţes legenda "holocaustului celor 6 milioane" nu poate înceta nici o clipă căci "dacă povestea holocaustului ar fi vreodată discreditată în mod public, consecinţele ar fi total dezastruoase, nu numai pentru sionismul internaţional, dar pentru elita politică şi intelectuală a occidentului în general. Germania ar deveni probabil de neguvernat, dar şi în Statele Unite şi în diverse ţări europene politicienii, jurnaliştii şi istoricii ar fi total discreditaţi. Nimeni nu i-ar mai crede. Astfel, viitorul clasei stăpânitoare în mai multe ţări occidentale, mai ales în Germania, Franţa şi Statele Unite, este strâns legat de viitorul acestui mit. În aceste condiţii, conducătorii intelectuali şi politici ai occidentului sunt aliaţii naturali ai sionismului, şi ar fi o nedreptate să dăm vina numai pe evrei pentru represiunea anti-revizionistă şi pentru blocada mass-mediei", scrie Graf. Şi mai departe remarcă faptul că "pentru evrei, legenda aceasta a devenit parte din moştenirea lor religioasă, la fel ca patimile copiilor Israelului în robia egipteană sau distrugerea celui de-al doilea templu. Şi şi pentru ne-evrei, holocaustul s'a transformat treptat într'un mit religios" (*ibidem*, p. 10).

N'a devenit treptat un mit religios; **derivă dintr'un mit religios**, scrie Ben Weintraub. Cifra de 6 milioane este o cifră cu semnificaţie mitologică; de aceea apare de fiecare dată în mitul holocaustului, atât în 1919, cât şi în 1945.

Cartea lui Ben Weintraub, *Keystone of the New World Order: The holocaust Dogma of Judaism* (Cheia Noii Ordini Mondiale: Dogma despre holocaust a iudaismului) explică în mod irefutabil această semnificaţie mitologică şi ţinteşte drept în inima legendei. Din această cauză Ben Weintraub nu şi-a putut-o publica decât prin curajul de neasemuit al Dr-lui Robert Brock, care scrie:

"Această carte susţine, ca şi mine, că Muzeul Holocaustului construit cu banii contribuabilului american este o violare neconstituţională a separării dintre stat şi biserică

[constituţia Statelor Unite interzice statului să instaureze o anumită religie de stat] deoarece promovează o anumită religie deasupra celorlalte şi aşează suferinţele unui popor anumit deasupra altor grupări etnice ca de exemplu milioanele de sclavi negri aduşi din Africa de negutătorii de sclavi evrei în America dinaintea războiului civil.

"Această carte dovedeşte că cifra de 6 milioane este un număr simbolic-magic cu semnificaţie religioasă şi că holocaustul face parte din dogma religioasă a iudaismului. Cum se face că e predat în şcolile publice americane la orele de 'istorie' când nici o parte din dogma aceasta nu poate fi cercetată sau discutată? N'ar trebui oare cercetată în faţa unei curţi judiciare predarea cu forţa a dogmei iudaismului despre holocaust în şcolile publice americane?

"Această carte a tăiat nodul gordian al dogmei holocaustului care-a strangulat gâtul poporului german şi-al celui american în ultimii 50 de ani.

"Cosmo Publishing Co. [care publică cartea lui Weintraub] doreşte dreptate pentru toţi, nu numai pentru o minoritate a celor 'aleşi'. Ieşind în public la aniversarea a 50 de ani a zilei victoriei [în 1995], 50 de ani de spălare a creierului cu o intensitate nemaiîntâlnită în civilizaţia modernă, Cosmo Publishers speră ca cititorii să-şi dea seama de oprimarea suferită de toţi cei obligaţi să trăiască sub această minciună. Veniţi alături de noi ca să răspândim adevărul câtă vreme mai putem s'o facem încă" (cuvântul editurii pe coperta cărţii lui Ben Weintraub).

Dr. Brock este un activist negru care a început încă din 1946 să fie preocupat de suferinţele negrilor vânduţi de alţi negri în Africa şi aduşi ca sclavi pe plantaţiile americane. Cum armatorii evrei care practicau negoţul cu sclavi se preocupau de realizarea unui profit maxim cu investiţie minimă, mulţi sclavi negri mureau în condiţiile inumane ale transportului. Aceste pierderi au fost numite de Dr. Brock "holocaustul negru", holocaust care a constituit principala lui preocupare în campania lui de auto-determinare a negrilor. "Integrarea forţată [a negrilor cu albii, aşa cum o impune guvernul federal american] nu ajută pe nimeni", spune Dr. Brock: "nu este altceva decât o manipulare a negrilor şi-a structurilor lor sociale şi politice de către liberalii de stânga şi de către sionişti". După părerea lui, campania "naţiunii musulmane negre" a activistului politic Louis Farrakhan este o creaţie a aceloraşi forţe, cu toată opoziţia aparentă dintre islamismul fundamentalist al lui Farrakhan şi sionism; căci Dr.

Brock este foarte bănuitor de câte ori forțe și agenturi străine se preocupă peste măsură de suferințele negrilor. "Cine ne spune nouă, negrilor, că bărbații albi creștini sunt cei care dau foc bisericilor negrilor?" se întreabă Dr. Brock. "Eu nu dau vina pe bărbații albi creștini. Cine i-a delegat pe actiștii de la Klan Watch să fie apărătorii mei? Ku Klux Klan-ul **nu** dă foc la bisericile negrilor. Dar cum se face că bisericile negrilor iau foc totdeauna înainte de alegeri, și toți liberalii de stânga roiesc imediat printre noi, negrii, ca să ne deschidă capul despre arderea bisericilor negrilor?"

Preocupat fiind de ceeace el numește holocaustul negrilor, Dr. Brock a făcut o cerere la Procurorul General în 1992 cerând să se facă restituții victimelor și urmașilor victimelor acestui holocaust; restituții bănești cu care el era de părere că urmașii acestor victime trebuie să se repatrieze în patriile lor respective din Africa unde să-și reconstruiască viața de la care fuseseră întrerupți când au fost aduși ca sclavi în America. În decursul acestei activități Dr. Brock a aflat cu surprindere că au existat, după spusele lui, încă 5 holocausturi recente în afară de cel al negrilor: cel al pieilor roșii, al rușilor sub soviete, al ucrainienilor sub Stalin, al armenilor, și al evreilor - dar **numai evreii au dreptul să se prevaleze de suferințele lor, și pierderile provocate de genocidul îndreptat împotriva celorlalți** (ruși, ucrainieni, armeni) **sunt negate!** După părerea Dr-lui Brock, cele mai mari pierderi le-au suferit rușii exterminați în lagărele de concentrare sovietice (cercetările lui nu s'au extins în China și Asia de Est). Însuflețit de aceste descoperiri, Dr. Brock a convocat o consfătuire a reprezentanților urmașilor victimelor acestor diverse holocausturi în Los Angeles - și spre surprinderea lui reprezentanții victimelor s'au scuzat și n'au vrut să apară, iar în ziua consfătuirii el s'a trezit înconjurat de numeroase trupe polițienești înarmate până'n dinți și însoțite de ADL (Liga de Anti-Defăimare Evreiască a lojei masonice evreiești B'nai B'rith) și de JDL (the Jewish Defense League, Liga de Apărare Evreiască), lezate de faptul că el lua în deșert termenul de "holocaust", rezervat în exclusivitateevreilor, "defăimându-i" astfel! "'Holocaustul' n'are nimic de-aface cu defăimarea nimănui; 'holocaustul' are de-aface doar cu luarea banilor de la oameni", exclamă Dr. Brock: "văd cum se perpetuează o minciună. Văd o minciună despre nemți; și văd o minciună despre ucrainieni". Faptul că în școlile de stat americane copiii sunt îndoctrinați cu forța în doctrina "holocaustului" i se pare Dr-lui Brock cea mai mare fraudă (interview luat Dr-lui Brock la emisiunea radiofonică a programului

Media Bypass în Mai 1996).

Cartea lui Ben Weintraub este dedicată memoriei celor 160 milioane de creștini anihilați în secolul 20 drept urmare a acțiunilor sioniste. Această carte nu trebuie citită de un cititor ignorant, hrănit numai de propaganda, literatura și televiziunea stabilimentului dirijate de agenturile plutocrației internaționale; și trebuie citită având mereu prezentă în minte știința despre felul în care operează psihologia ne-europeană, care este diferită de mentalitatea tipic europeană. Revilo Oliver a demonstrat că ceeace permite europenilor să construiască civilizații oriunde s'ar afla, în Europa, în America, în Africa de Sud, în Australia, intr'un interval istoric scurt, în timp ce celelalte populații ne-europene trăiesc mileniu după mileniu pe aceleași meleaguri și sunt incapabile să construiască o civilizație, este principala forță a rasei europene, dar și principala ei slăbiciune: capacitatea de gândire abstractă, capacitatea de a lua în considerare problema în sine nelegată de funcția existenței biologice imediate a individului (*America's Decline*, p. 215). Europeanul privește problema în sine, nu profitul sau daunele personale pe care i le poate cauza lui problema; de aceea europeanul e capabil să construiască și să creeze. Gândirea asiatică în schimb consideră tot ce e exterior individului drept teren inamic și rezolvă problemele intelectuale prin gândirea magică. Dar europeanul, capabil să-și proiecteze gândirea dincolo de profitul său imediat, face greșeala de a-și imagina că și alții fac la fel. Modului de gândire european i se pare de necrezut că la sfârșitul acestui secol, cu toate cuceririle tehnologice, gândirea magică este modul de gândire al plutocrației internaționale. Dar cei care au studiat ani de zile organizații ca masoneria și alte agenții ale plutocrației internaționale, cei care au citit documentele și-au ascultat discursurile fostului președinte al Statelor Unite George Bush (membru al societății oculte Skull and Bones), de exemplu, sau ale lui Al Gore, actual Vice-Președinte al Statelor Unite, cei care s'au familiarizat cu pilpulismul practicat în școlile rabinilor (căruia laicii îi zic "discuție subtilă") și cu dogmatismul talmudic, cei care vizitează facultățile de arte și literatură ale universitățlor americane în ultimii ani, recunosc fără echivoc expresiile gândirii oculte, ale gândirii magice. Acești cititori pricep cu ușurință demonstrația lui Ben Weintraub în cartea sa despre *Dogma despre holocaust a iudaismului*, din care extragem mai jos unele idei.

De ce exact cifra de 6 milioane de fiecare dată, cifră infirmată de absolut toate statisticile și toate

cercetările istorice veridice? Pentru că așa cere gematria. Toate legile promulgate în atâtea țări europene care pedepsesc crima de a considera veridicitatea faptelor istorice din anii 1938-1945 au fost promulgate pentru a impune un cult religios, nu pentru a proteja împotriva abuzurilor. Rabinul Arthur Hertzberg, profesor emerit de religie la Colegiul Dartmouth, profesor de științe umanistice la Universitatea din New York, cercetător la Institutul de Orientalistică a Universității Columbia, scrie în cartea sa din 1991 *Judaism: The Classic Introduction to One of the Great Religions of the Modern World, An Antology of the Key Spiritual Writings of the Jewish Tradition* (Iudaismul: Introducere clasică într'una din marile religii ale lumii moderne; antologie a principalelor scrieri spirituale ale tradiției iudaice), la pagina 9, că "**holocaustul este o dogmă sau un articol de credință a iudaismului, așa cum este el predat în cea de-a doua jumătate a secolului 20**". Rabinul Arthur Hertzberg scrie în cunoștință de cauză, căci oficiase ca rabin la templul Emanu-El din Englewood, New Jersey, a predat la Universitatea Ebraică din Ierusalim, și la Universitatea Princeton din Statele Unite; și a fost președintele Conferinței de Studii Sociale Evreiești și redactor șef al *Enciclopediei Iudaice*. Rabinul Hertzberg publică și articole în *The New York Times*. Deci doctrina holocaustului este o doctrină izvorâtă din fundamentul religios al iudaismului care se bazează pe profețiile despre destinul poporului ales. Iudaismul, scrie rabinul Hertzberg (la p. 27), nu este o dogmă conținută într'o carte ci o religie care evoluează zilnic prin existența membrilor poporului "ales" ca să stăpânească și să păstorească peste restul omenirii, căci întreaga istorie a poporului ales este o evoluție, zice rabinul Hertzberg, "înspre realizarea epocii mesianice pentru întreaga omenire". Cei care au studiat poporul ales știu că aceste profeții declară că viitorul va aduce anumite evenimente; apoi eforturile poporului ales sunt îndreptate în spre activități care să cauzeze îndeplinirea acestor profeții.

Gematria este interpretarea numerologică sau mistică a literelor alfabetului conform valorilor lor numerice. Astfel, rabinii citesc Tora (Vechiul Testament) în două feluri: unul este felul direct de a citi cuvintele formate din litere, iar celălalt este felul gematric, care folosește valorile numerice ale literelor într'un alfabet inversat obținând astfel un sens ocult, mistic, al cuvintelor care constituie textul Torei. Cabala (sau Kabbalah) este un mod de gândire magică care-și are rădăcina în Babilonul antic (unde-și are și Talmudul rădăcinile) și constă din aranjarea numerelor și combinarea literelor ebraice în pătrate magice și anagrame pentru a obține efecte vrăjitorești și puteri oculte (Ben Weintraub: *Keystone of the New World Order: The Holocaust Dogma of Judaism*, p. XIX).

Rabinul Shmuel Himelstein scrie (în *The Jewish Primer - Questions and Answers on Jewish Faith and Culture*, 1990) că cele două mari evenimente ale istoriei din anul 70 încoace sunt holocaustul dintre 1939 și 1945 și înființarea statului Israel în 1948. La pagina 214 a cărții sale *The Secrets of Hebrew Words* (Secretele cuvintelor ebraice), rabinul Blech, care a păstorit timp de 30 de ani comunitatea evreiască a templului Israelului Tânăr din Oceanside, New York. explică expresia TaShuVU, "vă veți reîntoarce", și scrie: "Cuvântul ebraic TaShuVU ' תָּשֻׁבוּ 'vă veți reîntoarce' pare să conțină o greșală de ortografie. Corect gramatical al trebui să fie scris cu încă un vav (litera ו). Ar trebui să fie scris astfel: TaShUVU תָּשׁוּבוּ ". Și apoi continuă: "De ce lipsește litera vav, care reprezintă 6?. TaShuVU (fără vav) este profeția reîntoarcerii finale a poporului evreiesc în țara sa. TaShuVU תָּשֻׁבוּ adunat numeric face 708: ת tav=400, שׁ shin=300, ב vet=2, și ו vav=6. Când scriem anii ignorăm miile de ani. Anul 1948 din calendarul laic este anul miracolului reîntorcerii evreilor în Israel. În calendarul ebraic este anul 5708. Acesta este anul profețit de cuvântul incomplet תָּשֻׁבוּ TaShuVU, vă veți reîntoarce. Ne-am reîntors, dar fără 6 - cele 6 milioane de supremă importanță, cele 6 milioane din ai noștri care au pierit în holocaust. Dar împlinirea profeției reîntoarcerii tocmai în acel an exprimată prin gematria cuvântului תָּשֻׁבוּ (TaShuVU) ne întărește în speranța că cuvintele profeților despre Propășirea Finală se vor împlini de asemenea". La pagina 182, rabinul Blech scrie că atunci când va veni mesia evreilor el va face ca "națiunile celor patru colțuri ale lumii să se închine celor patru litere din numele lui Dumnezeu". Acestea sunt YHVH. Profețiile revelate de gematria numerologică și cabalistică sunt de nezdruncinat și se vor împlini întocmai, scrie rabinul Blech, căci "dintru început Dumnezeu a văzut că Israelul va accepta Tora" și în acest scop "din acel motiv și numai din acel motiv a purces cu creațiunea" (*apud Keystone of the New World Order: The holocaust Dogma of Judaism*, pp. 3-6).

Gematria nu e o fantezie a unor indivizi izolați ci e modul de gândire al plutocrației internaționale, al celor ce au conspirat ca să ne impună Noua Ordine Mondială. Rabinul Yitzchak Ginsburgh, șef peste Yeshiva Od Yosef Chai în Israel, născut în Missouri în Statele Unite în 1944 și absolvent al facultății de

matematică de la Belfer în New York, arată că în ebraică fiecare literă are o valoare numerică. "Gematria este calculul echivalenţelor numerice ale literelor, cuvintelor şi expresiilor, care pe această bază oferă o înţelegere a rapoartelor dintre diverse noţiuni ... Deoarece lumea a fost creată prin 'cuvântul' lui Dumnezeu, fiecare literă are o forţă creatoare diferită. Astfel, echivalentele numerice a două cuvinte revelează legătura internă dintre potenţialul creator al fiecăruia dintre ele ... sunt 3 feluri de a calcula echivalentele literelor individuale: felul absolut, cel ordinal, şi cel redus. Şi în plus există şi valoarea integrală redusă...". Litera ש Shin, explică Ginsburgh, este Flacăra Eternă şi în acelaşi timp este şi nu este atât cărbunele cât şi flacăra ... ceeace este un paradox. Această Flacără Eternă este prezentă în Yad Vashem, monumentul ridicat în memoria holocaustului pe Muntele Memorialului din Israel. Ginsburgh arată că litera Shin are trei capete dar în viitor va mai primi un cap care corespunde iubirii pentru ţara Israelului şi "după cum ne învaţă profeţii noştri, 'ţara Israelului va îngloba în sine în viitor, extinzându-se, toate ţările pământului'" (*ibidem*, pp. 7-8).

În cartea sa *The Alef-Beit: Jewish Thought Revealed through the Hebrew Letters* (Alef-Beit: gândirea evreiască revelată de alfabetul evreiesc), rabinul Yitzchak Ginsburgh arată că vav = 6. În Zohar, una din cărţile sacre ale iudaismului, se spune: "A creat 6", ceeace, zice Ginsburgh, înseamnă cele 6 zile ale creaţiunii, şi cele şase extremităţi ale spaţiului exprimate prin *lulav* şi *etrog* scuturate pe *sukot* după cum învaţă cabala. Secretul cuvântului "adevăr" rezidă în triunghiul cifrei 6, şi de aceea litera vav este "litera adevărului". În primul cuvânt al creaţiunii din Zohar, zice Ginsburgh, Alef, prima literă, înseamnă 1000. Sala Memorială din Muzeul Holocaustului din Washington are 6000 de picioare; şi copiii din întreaga lume au pictat 6000 de plăci de ceramică pentru acel muzeu. Muzeul Holocaustului din Washington (cel plătit de noi, goimii, şi pentru care Congresul Statelor Unite a donat în 1980 terenul lângă monumentul lui Washington, în flagrantă încălcare a Constituţiei Statelor Unite care interzice statului să impună o religie) este plin de cifra 6, aşa cum este şi învăţătura dogmatică iudaică. Tora orală, zice rabinul Ginsburgh, constă din cele 6 ordine ale Mishnei; zice rabinul: "Structura perfectă a cifrei 6 (ca acea din forma Magen David, a cărei arie externă a celor 6 aripi adunate laolaltă este egală cu aria hexagonului interior), reflectată în cele şase ordine ale Mishnei, izvorăşte din dimensiunile tablelor date lui Moise pe muntele Sinai.

Acestea erau nişte cuburi de 6 palme în fiecare direcţie." Hexagrama este descrisă în cartea lui E. Wallis Budge *Amulets and Superstitions* sub numele de scutul lui Solomon care fereşte de foc (holocaust înseamnă "sacrificiu al focului"); şi în centrul acestui scut este numele lui Adonai în litere ebraice, acelaşi nume al divinităţii înscris şi în amuletul magic cu aria 25 (5 x 5) din ferestrele centrale din faţada Muzeului Holocaustului (*ibidem*, p. 90).

În 1945, odată cu Naţiunile Unite, a luat fiinţă Congresul Mondial Evreiesc, care a fost admis cu drepturi speciale în Naţiunile Unite deşi nu este o naţiune. Alfred G. Kazin a fost de la început persoana care angaja personalul Naţiunilor Unite. David Lillienthal, de la agenţia federală americană Tennessee Valley Project, care-a fost şeful Comisiei Energiei Atomice, a declarat că destinul Israelului este să conducă omenirea unită într'o frăţie universală supusă unui unic guvern mondial (*ibidem*, pp. 9-10).

Cifra asta, 6, revine ca o obsesie în viaţa politică contemporană internaţională. Barbara Novak este profesoară universitară la prestigiosul Colegiu Barnard din New York şi deţinătoarea unor burse Guggenheim şi Fulbright şi a Premiului American al Cărţii; este cotată drept una dintre cele mai bune autoare ai anilor 1980 în *New York Times*. Ea scrie într'un roman despre Adam, omul mistic, despre care cabala ne spune că cuprindea tot universul şi "conţinea în sine toate sufletele tuturor fiinţelor omeneşti care-au existat vreodată - care sunt în număr de 600.000" - care înmulţit cu 10 face 6 milioane. Rabinul Adin Steinsalz, şeful Institutului Israelian pentru Publicaţii Talmudice din Ierusalim, scrie că "Sfinţenia Bibliei constă în literele textului. ... Poţi face tot felul de combinaţii la diverse niveluri, şi obţii 600.000 de revelaţii posibile." *Zohar*, manualul ocult iudaic, scrie că sunt 600.000 de stăpâni ai Mişnei sau maskilimi. Cifra 600.000 apare şi în dezbaterile rabinilor ortodocşi din Statele Unite, care căutau să afle cum s'ar putea calcula un teren simbolic în interiorul unui oraş (Los Angeles) care să le permită dreptcredincioşilor să care în mână de sabat diverse obiecte; apare ca un fetiş şi în alte activităţi evreieşti, ca de exemplu în pretenţiile JDL-ului, care a cerut exact $600.000 de la Consiliul Mondial al Bisericilor; şi apare şi în jocurile de noroc promovate în viaţa publică americană de structurile statale, ca loteriile de stat, înfiinţate cu insignii cabalistice şi hexagrame. Cifra 6 e "numărul perfect", se scrie în *The Theology of Arithmetic*, pentru că e un număr "androgin, masculin şi feminin", care derivă din primul număr cu soţ şi primul fără soţ (*ibidem*, pp. 11-13, 187). Pentru cine e înclinat să se

oprească din cititul acestor elucubraţii fantastice, repetăm: fostul preşedinte al Statelor Unite, George Bush, avea capul impăstat cu ele; şi francmasonii au creierele spălate cu ele.

Deci în total universul conţine un număr de 600.000 de suflete, zice cabala: iar omul primordial, arhetipal, ceresc, are 10 sephiroţi. Astfel omul primordial înzeceşte cele 600.000 care devin 6 milioane - **număr cabalistic magic**. Aflăm de la Barbara Novak că sufletele au fost la origine pe muntele Sinai 600.000 în total - câte un suflet de fiecare semnificaţie din Tora. Cititorul acestor explicaţii **trebuie să facă efortul de a căuta să înţeleagă cum funcţionează creierul levantin**; cu totul altfel decât creierul european. Dr. Gordon Ginn scrie (în *Strong Delusion*, 1992, p. 26) că "pare posibil că experţii evrei au luat cifra 600.000 şi au multiplicat-o cu 10 ca să obţină cifra de 6 milioane. Tacit, istoricul roman, scrie că 600.000 au fost evreii care au pierit la distrugerea Ierusalimului de către romani în anul 70 după Christos" (*ibidem*, pp. 15-17).

Unul dintre preoţii cultului contemporan al holocaustului este Elie Wiesel, evreul transilvănean care minte spunând că românii au trimis evreii din Transilvania în lagăre de concentrare între 1940 şi 1944 - când Transilvania era sub ocupaţie maghiară. Elie Wiesel în fanteziile lui mincinoase susţine că a văzut gropi de foc în care erau aruncaţi evreii ca să ardă. Aceste fantezii aduc aminte de cuptoarele lui Baal-Moloch, în care credincioşii talmudului babilonian aruncau copiii ca să ardă de vii. Sacrificii de copii arşi de vii sunt permise şi de către credincioşii talmudului din zilele noastre, ca Herman Wouk, de exemplu. În fiecare an dispar peste 50.000 de copii creştini în Statele Unite - **şi poliţia NU ÎNREGISTREAZĂ ACESTE DISPARIŢII ÎN DOSARELE EI** (*ibidem*, p. 18). Directorul Muzeului Holocaustului din Washington este Dr. Walter Reich, originar din Polonia, care a condus un grup de psihilogi şi psihiatri în determinarea şi alegerea fotomontajelor, trucajelor şi aranjamentelor din muzeu astfel încât să se obţină maximum efectului psihologic. Printre proiectele ale căror conducător este Dr. Walter Reich este şi rescrierea definiţiilor bolilor mintale pentru Asociaţia Americană de Psihiatrie. Dr. Reich a rescris definiţia pedofiliei în concordanţă cu talmudul (unde se permite copulaţia cu fetiţe şi băieţei sub 3 ani) în aşa fel încât pedofilia nu este o deviaţie decât atunci când pedofilul nu este fericit practicând-o; dacă se simte bine când o practică, atunci pedofilul este perfect normal. Aplicându-se această definiţie va fi pus în libertate pedofilul bisexual de 19 ani din Boise, Idaho, care în 1995

a copulat cu un băieţel de 3 ani căruia i-a sfâşiat rectul iar băieţelul a murit sub tortura lui; dar cum pedofilul era fericit ucigând astfel copilul, actul lui este perfect normal, şi în curând va fi eliberat pe cauţiune (*ibidem*, pp. 84-85).

În broşura editată de Campania Naţională pentru adunarea de fonduri pentru Muzeul Memorial al Holocaustului al Statelor Unite, Miles Lehrman scrie că "voi toţi, ca şi mine, trebuie să ne amintim şi să imortalizăm cele 6 milioane de evrei ... Cu ajutorul vostru, se va rupe tăcerea! Copiii din Dubuque, familiile din Tucson, învăţătorii in Atlanta vor învăţa istoria şi lecţia Auschwitz-ului la fel de temeinic cum vor învăţa istoria propriilor lor comunităţi". Mai bine decât istoria propriilor lor comunităţi, comentează Weintraub, căci istoria Statelor Unite şi istoria universală au fost mutilate şi falsificate pentru uz şcolar de o manieră care-l întrece chiar şi pe Mihail Roller şi pe istoriografii partidelor comuniste victorioase. Religia care e predată în America e budismul, New Age, hinduismul, şi aşa mai departe: la Universitatea Columbia, de exemplu, şeful catedrei de Religie e Robert Thurman, "filozof" budist. Înlocuindu-l pe un profesor de liceu bolnav în Maine în 1975, substitutul a avut curiozitatea să-i întrebe pe elevi dacă au auzit vreodată despre Isus Christos; un elev a răspuns că ştie că este o înjurătură şi a fost foarte uimit să afle că a fost o persoană reală istorică. Dar toţi copiii sunt profund îndoctrinaţi în religia Holocaustului, care, scria ziarul australian *New Times* în Decembrie 1992, este totdeauna scris cu literă mare. Scrie ziarul: "Înălţarea pretinsului holocaust evreiesc, totdeauna scris cu H mare în presa sionistă, la rangul unei noi religii de fapt, care pretinde credinţă de la adepţii ei, a slujit unor scopuri sioniste, printre care se află desigur apărarea Israelului sionist. Dar scăpăm din vedere în general războiul psihologic dus astfel împotriva creştinismului, căci tema centrală este că ce-au păţit evreii în timpul celui de-al doilea război mondial este rezultatul final al 'anti-semitismului' care ia naştere din creştinismul tradiţional". "Cinstitul şi iubitorul de adevăr" Elie Wiesel subliniază **vina colectivă a tuturor creştinilor** pentru ceeace pretinde el că a avut loc; şi controlul evreiesc asupra presei ascunde publicului larg faptul că arhivele de la Auschwitz depozitate în Uniunea Sovietică şi descoperite astăzi dezvăluie că **la Auschwitz au murit în total 75.000 de evrei, majoritatea de boală**, şi nu cele pretinse 4 milioane pe care le deplâng toate creierele spălate! Iar revizionistul evreu David Cole l-a filmat pe directorul Muzeului de Stat de la Auschwitz când acesta declara că **camerele de gazare au fost CONSTRUITE după război!**

(*ibidem*, pp. 30-31).

În 1991, Ian Kagedan de la B'nai B'rith spunea că Dogma Holocaustului este cheia Noii Ordini Mondiale; dar pentru distrugerea fibrei morale și intelectuale a goimilor această religie, unica dogmă care n'are voie să fie examinată (în Suedia, Franța, Austria, și Germania orice întrebare cu privire la holocaust este o crimă pedepsită cu închisoarea), este acompaniată de o fațadă de sincretism religios care chipurile va stinge pentru totdeauna dușmăniile dintre popoare și va aduce pacea veșnică și universală. Satanismul are în Statele Unite statut de "religie" și este scutit de impozite; la fel vrăjitoria; publicațiile de mare circulație ca *Newsweek* sau neagă existența istorică a lui Isus Christos sau îl prezintă ca un homosexual, un curvar, și așa mai departe. La Washington s'a ridicat un Templu al Toleranței, dedicat chipurile sincretismului dar a cărui dom arată clar hexagrama și originea simbolismului său. Religia cu cea mai rapidă creștere este Wicca, religia vrăjitorilor, al căror scriitor William Schnoebelen scrie că "faptele pe noi nu ne deranjează prea mult, căci ca toți adepții Wiccăi, suntem utilitariști: dacă ce facem noi are efect, nu ne pasă dacă e sau nu adevărat" (*ibidem*, pp. 38-39, 46).

Steaua cu 6 colțuri, hexagrama, are mai multă importanță decât s'ar crede. Simbolurile sunt determinanți importanți ai vieții psihice a tuturor, dar în special pentru cei cu gândire levantină. Weintraub redă relatarea Dr-lui O.J. Graham, evreu convertit (cu adevărat) la creștinism, despre hexagramă. A fost preluată de Solomon, scrie Graham, de la ritualurile păgâne egiptene ale zeilor Moloch și Ashtaroth și-a evoluat în cadrul magiei, vrăjitoriei, și astrologiei ca să ajungă prin intermediul cabalei în mâinile lui Luria, cabalist evreu spaniol din secolul 16, și prin el la Mayer Amschel Bauer, fondatorul dinastiei Rothschild. De acolo a devenit simbolul sionismului, al knesset-ului, al noului stat Israel, și a apărut pe steagul Israelului și pe organizația medicală paralelă Crucii Roșii. Un alt evreu convertit la creștinism, Jeffrey A. Gerber, i-a relatat lui Weintraub că cifra 666 simbolizează, folosind valorile originale ale alfabetului grecesc, fantezii de copulație: S (zeta)=6, E (epsilon)=60, X (chi)=600, iar "sex" pentru vorbitorii de limbă engleză înseamnă copulație (*ibidem*, pp. 49-50). Pentru oamenii normali aceasta este o echilibristică mintală extremă; dar e imposibil să deschizi ochii în lumea vestică contemporană fără să fii inundat de obsesia ano-genitală și de pornografia atotcuprinzătoare a vieții publice.

*

* *

MESIA CABALEI ŞI CRIMA DE A FI CREŞTIN

Cabala învață că în lumea emanațiilor toate sufletele pre-există nașterii lor în lumea pământeană; și toate sufletele trebuie să migreze de 3 ori prin trupuri pământene. Cum sufletul lui mesia al evreilor pre-există și el în lumea emanațiilor cabalistice, cu cât mor mai mulți pământeni cu atât mai repede va veni acel mesia care va instaura dominația iudaică asupra tuturor oamenilor globului. Marele maestru mason Kenneth Mackenzie arată în *The Royal Masonic Cyclopedia* că fariseii doresc moartea cât mai multor pământeni, pentru a grăbi venirea mesiei și-a supremației Israelului. Weintraub se întreabă dacă raportul *Global 2000* elaborat de guvernele marilor puteri care cere reducerea drastică a suprapopulației globului, și hotărârea Fondului Monetar Internațional de a condiționa acordarea de credite (pe care creierele spălate ale națiunilor le doresc) de reducerea populației, nu sunt ambele motivate de dorința fariseică de a grăbi trecerea sufletelor prin ciclurile emanație-pământean și venirea mesiei lor. *The Royal Masonic Cyclopedia* scrie: "căci sufletul lui mesia pre-există ca toate celelalte și nu poate fi născut până n'au trecut toate sufletele prin termenul de încercare pământească, și va fi ultimul suflet ce se va naște, după care întreaga pleromă de suflete, curățate și purificate, vor fi restaurate la jubileul din sânul sursei infinite". Oare de aici provine promiscuitatea asta deșănțată promovată cu atâta furie, ca să se nască cât mai multe suflete, și de aici nesfârșita vărsare de sânge promovată cu aceeași înverșunare de către aceleași forțe, ca să piară cât mai multe vieți, și să accelereze cernutul ăsta cabalistic al sufletelor ca să grăbească supremația poporului ales? Tot în *The Royal Masonic Cyclopedia*, Mackenzie scrie că există o profeție atribuită lui Mahomed că la judecata de apoi marele templu musulman de la Mecca va fi distrus de etiopieni, și Weintraub se întreabă dacă Operația Moise și Operația Solomon ale guvernului israelian, prin care sunt strămutați etiopienii convertiți la iudaism în Israel, nu au în vedere această profeție. O altă profeție a lui Maimonides este că pentru a obține supremația asupra tuturor popoarelor lumii, majoritatea evreilor (care sunt, noi știm asta, khazari turci asiatici și nicidecum semiți) trebuie să trăiască în Israel (*ibidem*, pp. 55-56, 97). Repetăm din nou pentru citirorii înclinați să se îndoiască că oameni de stat ar putea organiza acțiuni și conduce națiuni în zilele

noastre după aceste legende și "profeții": aici avem de-aface cu gândirea levantină, nu cu gândirea europeană. Cea mai adânc înrădăcinată idee în evreime este că Dumnezeu i-a ales ca să-i facă stăpânii celorlalte popoare, care trebuie să fie vitele lor, goimi. De aceea ei trebuie să creadă în pretinsul holocaust evreiesc și să se supună directoratului rabinic; căci altfel își pierd identitatea. Puțini sunt cei cu forța mintală și capacitatea europeană de a se detașa și a considera faptele în sine, așa cum au făcut-o evreii Henry Klein, Alfred Lilienthal, Benjamin Freedman, David Cole, Arthur Koestler, Myron Fagan; și până și Myron Fagan, care a descris clar conspirația plutocrației internaționale, n'a putut renunța la "holocaustul celor 600.000 de evrei"; decât că Myron Fagan n'a înmulțit vav-ul cu cele 10 sephirot-uri ca să obțină 6 milioane (despre Myron Fagan, într'un număr viitor). Dar evreii care s'au făcut vinovați de erezie, ca cei numiți mai sus, au plătit-o scump. După ce și-a publicat cartea *The 13th Tribe*, Arthur Koestler a fost găsit otrăvit împreună cu soția lui în apartamentul lor din Londra.

L'Alliance Israelite Universelle declară pe față că toate religiile din lume în afară de cea iudaică trebuie să dispară; dar acest scop îl realizează Națiunile Unite treptat, prin educație timp de generații. Singura religie susținută de Organizația Națiunilor Unite este Bahai, care chipurile unește în sine iudaismul, creștinismul și păgânismul druidic. Un sincretism similar îl preconizează francmasoneria, mai ales în treptele inferioare, pentru cei care se cred dar nu sunt inițiați în scopurile ei. Iar sincretismul capilor catolicismului de azi distruge și dărâmă din interior din 1965 încoace (de la cel de-al doilea Consiliu de la Vatican), din scaunul Sfântului Petru, această biserică veche de 2000 de ani în jurul căreia s'a clădit civilizația europeană. Papa Ioan Paul II a adus omagii celor 4 milioane de evrei gazați la Auschwitz care nu există, zicând: "Am venit să îngenunchez la această Golgotă a lumii moderne". Papa Ioan Paul II are la dispoziție arhivele Vaticanului și ale Crucii Roșii și ar fi putut ști precis ce s'a întâmplat la Auschwitz dac'ar fi vrut. Iar Papa Ioan Paul I, care n'a adus aceste omagii, a fost otrăvit la 33 de zile (număr masonic) după ascensiunea lui, și moartea lui n'a fost cercetată nici până astăzi.

Weintraub scrie că "răspândirea minciunii holocaustului a sprijinit construirea statului Israel începută în 1947 de manieră foarte importantă, printre altele prin:

1. compensațiile plătite de nemți pentru presupușii morți și compensațiile plătite "supraviețuitorilor". Acestea storc de la cei învinși în război miliarde de dolari (peste $50 miliarde);
2. efortul de a stoarce simpatie pentru evreii veșnic persecutați;
3. crearea unui complex de vinovăție la europeni care-a devenit în zilele noastre așa de avansat în cercuri rabinice și printre falșii conducători ai creștinismului încât îi acuză pe toți creștinii ca fiind indirect responsabili pentru "Holocaust";
4. sprijinul suplimentar al creștinilor cu creierul spălat care cad în cursa noii doctrine teologice cum că "Christos ar fi fost evreu". Până în secolul 20, nu aceasta a fost doctrina bisericii.

Banii contribuabilului american sunt cheltuiți de către the National Endowment for the Humanities (Fundația Națională pentru Științele Umanistice) ca să se realizeze punctul 2 de mai sus, printr'o carte în trei volume intitulată *The Holocaust in Historical Perspective*, la care au colaborat universitățile Dartmouth, Harvard, Cornell, din Pennsylvania, Notre Dame, de stat din New York, din California, din Michigan, Yale, Hartford, Queens, Northwestern, din Cambridge și de la Oxford, și diverse instituții iudaice; dar e greu de făcut o deosebire între instituțiile iudaice și aceste universități occidentale, căci profesorii iudaici le populează și domină pe acestea din urmă ca și pe primele. În această carte Steven Katz scrie clar că doctrina creștină în sine "a pus bazele antisemitismului modern"; deci ca să ne curățăm de crima de a fi antisemiți trebuie în primul rând să renunțăm la creștinism (*op. cit.*, pp. 80-81).

Constituția Statelor Unite garantează libertatea religioasă a tuturor cetățenilor interzicând instaurarea prin forțele guvernamentale a unei anumite religii. Încălcând Constituția în mod flagrant, Congresul a votat Legea Publică 96.388 din 1980 prin care instituie Consiliul Holocaustului, care are scopul, zice Reprezentantul Kostmayer, să supravegheze construcția unui muzeu permanent dedicat memoriei victimelor holocaustului, să asigure că întreaga națiune comemorează ziua amintirii acestor victime ca o aniversare națională anuală, și să efectueze planul recomandat de Comisia Prezidențială pentru Holocaust din 1979. Inițial poporul american trebuia să doneze doar terenul și o jumătate de milion de dolari - dar cu un an înainte de deschiderea oficială a muzeului din Aprilie 1993, guvernul cheltuise deja peste $33 milioane în plus pentru acest muzeu, și se prevede că acest templu al dogmei holocaustului ne va costa $110 milioane până în anul 2000 - mai mult decât orice muzeu național american. Dar nici un muzeu și nici un fotomontaj și nici o zi a amintirilor nu onorează cele 160 de milioane de victime reale ale

comunismului. Sala Amintirilor din Muzeul Holocaustului are o arie de 6.000 de picioare şi este descrisă în ghidul muzeului ca "un spaţiu spiritual destinat contemplaţiei şi reflecţiei. Aici vizitatorii găsesc mângâiere şi se reînoiesc spiritual aprinzând o lumânare, rostind o rugăciune, sau pur şi simplu meditând asupra ceea ce au văzut şi au aflat". Exact ca la biserică. Dar nimic pe lume nu e persecutat cu mai multă inverşunare în Statele Unite decât creştinismul; vai de profesorii sau învăţătorii care îndrăznesc să aibă ceva de-aface cu religia creştină în şcolile de stat. Iar în bisericile creştine din Polonia şi Germania sunt planificate să se ţină 10.000 de servicii memoriale evreieşti pentu "victimele holocaustului" (*ibidem*, pp. 88-89, 91, 113).

Persecuţia creştinismului a fost şi este dintotdeauna însoţită de o înflorire susţinută a magiei şi ocultismului, ale căror simboluri sunt recunoscute cu uşurinţă de cei care au învăţat să le deosebească. Banca Chase-Manhattan din New York are pătratul magic roşu în pereţii hall-ului, acelaşi pătrat regăsit la intrarea în Muzeul Holocaustului. Acoperişul muzeului e împodobit de piramide, 9 piramide la clădirea centrală şi un dom hexagonal înaintea lor, peste Sala Amintirilor. Uşile şi ferestrele sunt perfect dreptunghiulare, la unghiul masonic. Aceste figuri geometrice oculte apar şi pe clădiri unde accesul publicului este interzis, şi unde nu-şi au rostul, ca de exemplu ferestrele piramidale din noul birou al monetăriei. Templul Baalbek din Liban construit în anul 3 după Christos are o curte hexagonală identică cu a Muzeului Holocaustului. Templul Baalbek era dedicat lui Jupiter, şi tot Jupiter este zeul a cărui statuie domină hall-ul clădirii Naţiunilor Unite din Geneva. Jupiter, Zeus, Osiris, Horus, şi Baal sunt nume de diverse zeităţi din antichitate care însă au o filiaţie ocultă din Nimrod, principala zeitate ocultă, al cărui simbol era un X. În 1994 s'a vândut la licitaţie la Londra, la Christie's, cu $11,8 milioane, o piatră asiriană veche de 3000 de ani provenită din oraşul antic Nimrud care n'are nimic pe ea. O sumă gigantică pentru o piatră care n'are nimic pe ea - decât doar valoare simbolică. Până şi scrisorile prin care se solicită de la public bani pentru acest muzeu arată că Sala Mărturiilor "e plină de aluzii simbolice, abstracte la holocaust". Iar una din funcţiile muzeului este să răspândească prin şcolile americane manuale din care li se va preda copiilor legenda holocaustului travestită în istorie (*ibidem*, pp 92-93, 98).

E un lucru ştiut de cei care cunosc cu adevărat masoneria că e un cult falic, asemănător cultului falic babilonian şi al khazarilor. Rangul 8 al masoneriei de rit scoţian, cel al Maiestrului Constructor în Israel (ca şi rangurile 9 şi 10), are drept simbol pentagonul, forţa falică masculină. La 26 Martie 1937, ziarul *The Jewish Chronicle* scria: "Noi evreii suntem deţinătorii religiei universale, o credinţă ale cărei baze credem că vor fi acceptate în viitor de întreaga omenire. Cu ajutorul masoneriei evreii care sunt evrei prin rasă şi naştere vor stăpâni universul cu coroana (Kether) pe creştet şi regatul (Malkuth) lumii la picioare" (*ibidem*, p. 96). Dar această religie universală este cultul falic al procreaţiei animalice lipsite de orice idee morală. Warren Weston scrie în prefaţa cărţii sale *The Father of Lies*: "Pentru a homogeniza toate rasele şi religiile, planificatorii doresc să substituie în loc de veneraţia pentru Dumnezeu, veneraţia pentru Om care-şi are originea în multe culturi primitive care fac apel la instinctele inferioare şi propagă ura, răutatea şi înşelătoria. Aceste culturi sunt bazele ocultismului de astăzi". "În centrul ocultismului de astăzi se află dogma iudaismului despre holocaust", adaugă Ben Weintraub (p. 114). Iar noi am adăuga şi că acest cult falic al procreaţiei animalice lipsite de morală este propagat în absolut toate domeniile activităţii publice şi statale în ţările din lumea aşa-zisă "liberă": în învăţământul american, în literatura şi arta contemporană, în reclamele comerciale. Copii de 5-8 ani din grădiniţele şi şcolile primare americane sunt obligaţi să vizioneze filme care-i învaţă cum să se masturbeze, la orele de "educaţie sexuală". Organizaţia Conferinţa Coastei Occidentale a Educatorilor Homosexuali, Lesbieni şi Normali s'a întrunit ca să studieze cum să introducă homosexualitatea în şcolile de stat din California ca o activitatea privilegiată şi protejată de legi "antidiscriminatorii". Remarcăm participarea educatorilor ne-homosexuali. "Părinţii poate nu's prea încântaţi, dar n'au ce face", zice Hugh Gottfried, director de şcoală din California (*The American Family Association Journal*, Iulie 1996, p. 9). Şi pentru degradarea goimilor şi reducerea lor la rangul de vite cu faţă umană prescris în Talmud, se trece la acţiune fizică. La 19 Martie, 1996, la şcoala elementară J.T. Lambert din East Stroudsburg, Pennsylvania, infirmiera şcolară a intrat într'o clasă de 59 de fetiţe de 11 ani şi le-a ordonat să se dezbrace şi să se întindă pe mese pentru examenul ginecologic conform "examenului medical statal". Şaisprezece din fetiţe au început să plângă, şi unele au vrut să telefoneze mamelor lor, dar infirmiera le-a refuzat accesul la telefon, batjocorindu-le. Fetiţa Susan Tucker a insistat, dar o infirmieră a blocat uşa astfel încât nici o fetiţă n'a putut părăsi sala de clasă. Atât de brutal au fost violate organele

genitale ale acestor fetițe de 11 (unsprezece) ani încât unele au sângerat încă și a doua zi, și multe nu s'au putut duce la școală a doua zi. Părinții au protestat imediat nu numai brutalitatea cu care fetițele lor fuseseră violate de către medici și infirmiere, ci și ilegalitatea actului; conform legii, copiii minori nu pot fi supuși unor examene ginecologice fără știrea și consimțământul părinților. Multe fetițe erau întradevăr inocente și nu și-au dat seama de aspectul sexual al violului, plângând doar pentru că le doare. Drept răspuns la avalanșa de plângeri și proteste, autoritățile școlare neagă faptul că s'a penetrat în vaginul acestor fetițe de 11 ani - minciună imediat infirmată de către fetițe: Katie Tucker, mama fetiței Susan, relatează că fetița ei a descris cum medicul și-a introdus degetul în vaginul ei. Dr. Ramiah Vahanvaty, unul dintre medicii care "examinau" organele genitale ale fetițelor, recunoaște cu candoare că examenul medical vaginal intern pe care l-a executat în mod natural necesită penetrarea vaginului. Examenul ginecologic nu putea avea loc fără știrea părinților; unor părinți li s'a cerut consimțământul printr'o scrisoare, altora nu; cei care au primit scrisoarea și au răspuns interzicând categoric examenul ginecologic l-au interzis degeaba, căci el a avut loc oricum. Unii părinți au intentat la 10 Mai un proces împotriva școlii la care-au fost violate fetițele lor în acest mod (*Veritas*, Iunie 1996, p. 3). Acest examen ginecologic a fost executat ca să se descopere dacă fetițele aveau o infecție venerică cu care nu pot fi contaminate decât prin contact sexual; dar băieții aceleiași școli n'au fost examinați pentru a se vedea dacă sunt sau nu infectați. Dar guvernul apără fetițele nu de infecții venerice pe care le-ar putea obține prin contact sexual cu cei de vârsta lor; scopul acestui examen ginecologic a fost să se descopere dacă nu cumva se pot descoperi fetițe ale căror tați ar putea fi astfel acuzați de "abuz de minore". Căci o afacere extrem de prosperă în Statele Unite astăzi este acuzarea părinților de "abuz de minori" și confiscarea copiilor de la părinți. Părinții au o influență nefastă asupra copiilor atunci când se ocupă de creșterea lor. Nu e de mirare că învățătorii din școlile de stat își dau copiii la școli particulare, și că tot mai mulți părinți preferă să-și învețe copiii acasă, ferindu-i de școala de stat. Din 1960 încoace, numărul copiilor crescuți acasă a crescut de zece ori mai repede decât numărul copiilor dați la școală; circa 1 % din copiii americani sunt feriți de școală și sunt educați acasă, ceeace face cam o jumătate de milion de copii (*ibidem*); cifră mare, considerând câți copii americani se nasc bastarzi din mame cărora nu le pasă de educația copiilor lor.

TEMPLELE TOLERANȚEI

Înafară de "muzeele holocaustului" ridicate pentru venerarea dogmei holocaustului, se ridică cu banii contribuabililor și Muzee ale Toleranței, arată Ben Weintraub. Aceste muzee sunt însă mai degrabă temple, scrie Weintraub, căci sunt dedicate dogmei "toleranței". Ce este această "toleranță?" Ca toate cuvintele folosite azi de Noua Ordine Mondială, și acest cuvânt înseamnă opusul său, așa cum a descris George Orwell în magistrala sa carte *1984*. Căci în numele "toleranței" sunt pedepsiți cei ca o biată bătrână care neputând s'o scoată la capăt din pensioara ei a pus un anunț într'un ziar că dorește să închirieze o cameră "unui creștin priceput la treburi de-ale casei" ("Christian handymam"); pentru acest "act de ură împotriva necreștinilor", bătrâna a fost amendată sever cu $10.000; flămânzind mai rău decât până acum, bătrâna pensionară se va învăța minte să nu mai fie așa de plină de ură și lipsită de toleranță. Ca și holocaustul, toleranța asta are ceva de-aface cu banii. În Aprilie 1990, Buletinul de Știri al lui David McCalden scria că centrul Simon Wiesenthal din California a primit $5 milioane; mai primise, în 1980, $14 milioane, din care $950.000 au constituit mita dată lui Alan Greenberg, unul din directorii Centrului Wiesenthal, care a băgat imediat milioanele primite în acțiuni pe Wall Street. Dar după ce unii judecători incorecți din punct de vedere politic au încălcat linia partidului și i-au condamnat pe Ivan Boesky și Michael Milken, doi mari admiratori ai lui Simon Wiesenthal, pentru escrocherii gigantice care-au ruinat foarte mulți americani, acești doi generoși donatori ai Centrului Wiesenthal au trebuit să nu mai fie recunoscuți pe față ca mari binefăcători. David McCalden era un tânăr care începuse să investigheze Centrul Simon Wiesenthal pentru Studiul Holocaustului - când a murit subit. Tot așa a murit subit în deplină sănătate și în floarea vârstei reporterul Don Bolles din Phoenix, Arizona, ucis de-o bombă pe când investiga legăturile fostului vice-președinte ale Statelor Unite Walter Mondale (astăzi ambasador american în Japonia) cu mafia; și Martin Price, redactorul unui buletin de știri din Washington care investiga influența mafiei criminale și-a homosexualilor din guvernul american, a murit subit în timpul investigației. Moartea subită a lui David McCalden n'a fost cercetată de autorități; iar Centrul Simon Wiesenthal folosește parte din milioanele luate de la contribuabilii

americani ca să ridice "muzee ale toleranței" (*Keystone of the New World Order: The Holocaust Dogma of Judaism*, pp. 115-116). Organizația ACLU (American Civil Liberties Union), care în preocuparea ei cea mare cu separarea dintre biserică și stat are grijă să efectueze eliminarea cinstei și decenței din școli și eliminarea creștinismului din societate, inițial a obiectat la "simbioza dintre agenția guvernamentală pentru Investigații Speciale (OSI) și Centrul Simon Wiesenthal pentru Studiul Holocaustului din Los Angeles", dar i s'a comunicat linia partidului pe care-a adoptat-o de urgență, părăsindu-și obiecțiunile. Cum arată această simbioză? Înainte de-a muri, David McCalden publicase în 1986 un raport în care arăta că subdirectorul OSI din vremea aceea, Martin Mendelsohn, a devenit consilierul juridic al Centrului Wiesenthal; iar Efraim Zuroff și-a părăsit fotoliul de director la Centrul Wiesenthal pentru a deveni specialistul despre Israel al OSI-ului. Familia de evrei canadieni Belzberg care stăpânesc Centrul Wiesenthal sunt așa de strâns legați de mafia criminală evreiască a lui Mayer Lanski încât până și bancherii de pe Wall Street au refuzat să-i lase să-și afișeze numele ca proprietari ai influentei corporații financiare Bache; iar Hank Greenspan, care deține ziarul *Las Vegas Sun* și este în comitetul Centrului Wiesenthal, este strâns legat de mafiotul evreu Morris Dalitz. Centrul Wiesenthal se mândrește cu activități ca persecuția "criminalului nazist" Frank Walrus, care a fost dovedit în justiție a fi perfect nevinovat de toate acuzele Centrului Wiesenthal. Dar hierofanții holocaustului și activiștii Centrului Wiesenthal nu-și prea coordonează invențiile. Astfel, arată McCalden, șeful Centrului Wiesenthal, rabinul Marvin Hier, la 2 Octombrie 1985 zicea că n'au fost camere de gazare la Treblinka, deși dogma oficială a holocaustului este că au fost; și rabinul Hier avea în Muzeul său al Holocaustului un abajur făcut din piele de evreu exterminat de naziști, deși dogma holocaustului a renunțat demult la aceste așa-zise "abajururi făcute din piele de evreu gazat" (*ibidem*, pp. 117-118).

Toleranța asta este intens promovată de Soka Gakkai, o organizație masonică japoneză răspândită în occident care deschide temple budiste, are un birou central la Frankfurt în Germania, are legături strânse cu Organizația Națiunilor Unite și cu Clubul de la Roma, lucrează pentru eliminarea creștinismului (pentrucă este "intolerant") și se ocupă (după cum a descoperit poliția franceză) cu spionajul industrial. Numărul din Mai 1994 al ziarului *Soka Gakkai News* conține un articol despre deschiderea Expoziției Holocaustului

în clădirea guvernamentală din Tokyo de către ambasadorul S.U.A. Walter Mondale. Această expoziție a fost organizată de guvernul japonez în cooperare cu Centrul Wiesenthal și Universitatea Soka Gakkai din Los Angeles, cu ambasadele Israelului, Țărilor de Jos, Statelor Unite și Franței, și unele instituții japoneze (*ibidem*, pp. 119-120). "Toleranța" merge înainte: la 24 Februarie 1993, "Declarația cu privire la Eliminarea Tuturor Formelor de Intoleranță și Discriminare Bazate pe Credințe Religioase" a devenit lege în Australia. Această Declarație s'a născut la Organizația Națiunilor Unite și este îndreptată în special împotriva creștinismului, care este "o religie intolerantă". Legea australiană tinde să suprime acest fel de "intoleranță"; admise sunt doar religiile masoneriei, care sunt "tolerante". Tratatul despre Genocid al Națiunilor Unite a fost scris de către Isaac Bonnawitz, care a absolvit facultatea de "magie ceremonială" a Universității din Berkeley, este vrăjitor diplomat, și, zice un scriitor anonim care, ca și noi, se teme să-și publice numele pe cartea *Witchcraft and the Illuminati*, este creierul consiliului suprem al celor 13 care conduc Noua Ordine Mondială. "Trebuie să admitem", scrie Weintraub, "că aceștia sunt în mare măsură evrei și unii sunt și masoni" (pp. 127-128). Dar căruța cu toleranță și-a rupt osia când a venit vorba despre libertatea de a investiga legenda holocaustului. Această libertate nu există; orice poate fi dezbătut, investigat, negat, numai doctrina holocaustului nu. Christina Jeffrey, profesoară de Științe Politice la Universitatea de Stat Kennesaw, mult lăudată pentru vederile ei largi, s'ar părea că le avea prea largi; numită istorica Congresului american a fost dată afară de către conducătorul Congresului american Newt Gingrich la scurt timp după numire pentru că unii cetățeni evrei americani și-au adus aminte că în urmă cu 9 ani Christina Jeffrey refuzase să aloce fonduri publice pentru o prezentare unilaterală a holocaustului, zicând că orice prezentare trebuie să prezinte ambele puncte de vedere asupra evenimentului. Nu știa ea oare că în materie de holocaust, dogma nu are decât un singur punct de vedere care nu se discută?! Vigilența Consiliilor Consultative despre Relațiile dintre Oameni, care există, ca și birourile politice sovietice, pe lângă fiecare instituție și organizație, este neadormită; dar marea majoritate a americanilor nici nu știu că aceste Consilii există. Consiliul pentru Securitate al Națiunilor Unite a numit nouă judecători care astăzi ocupă un palat la Haga și ale căror decizii anulează orice decizie judecătorească a oricărei națiuni. Gareth Evans, ministru de externe australian, arată într'un raport recent

că războiul se va duce de-acum încolo nu între națiuni ci în interiorul națiunilor, pe baza cartei despre drepturile omului a Națiunilor Unite. Secretarul Națiunilor Unite este Boutros-Ghali, a cărui soție este evreică și ai cărui copii, născuți din mamă evreică, sunt cetățeni ai Israelului. Încă acum 10 ani, din cei 1.800 care ocupau cele mai înalte funcții la Națiunile Unite, 1.200 erau evrei. Pentru îmbogățirea Națiunilor Unite se discută astăzi impunerea de taxe pe toate zborurile internaționale și o contribuție de 5% din toate bugetele militare ale țărilor membre (*ibidem*, pp. 129-130).

În 1994, 26.000 de angajați ai orașului New York au fost dați afară și lăsați șomeri pentru economii, în timp ce banii adunați de orașul New York de la cetățenii săi prin impozite sunt folosiți pentru a finanța cursurile de holocaust în școlile publice și muzeul holocaustului ridicat în Battery Park City, pentru care s'au alocat inițial $15 milioane (*ibidem*, p. 131).

În fiecare an, scrie Weintraub (p. 137), imigrează în Statele Unite câte 50.000 de evrei sovietici, care vin să facă în Statele Unite treaba pe care-au făcut-o în Uniunea Sovietică când cu revoluția bolșevică. Cei promovați de către organizațiile evreiești de-aici primesc de la guvernul american câte $4.000 anual de persoană; și absolut toți primesc îngrjire medicală și ajutoare de la statele Florida, California și Texas subvenționate de către cetățenii săraciți ai acestor state. Concentrarea lor în mod special în aceste state este motivată politic; căci în aceste state ei provoacă și dirijează conflictele interrasiale exacerbate dintre americani și invazia nestăvilită din lumea a treia care se organizează în aceste state în bande de criminali și bandiți ce trăiesc parazitar din jefuirea populației autohtone. Aceasta n'are voie să crâcnească pentru că dacă ar încerca să se apere ar da dovadă de "intoleranță". O dovadă de "toleranță" însă a dat-o guvernul vest-german, care a interzis tuturor cetățenilor săi să aibă sau să citească cartea distinsului judecător Wilhelm Stäglich *Auschwitz: Un judecător examinează dovezile*, a topit matrițele cărții, și i-a luat lui Wilhelm Stäglich doctoratul în drept pe care îl obținuse prin erudiția lui cu mult înainte (*ibidem*, p. 149). Toleranța este o principală virtute evreiască, care face ca în Israel din 1977 să existe legi care interzic "prozelitismul", adică practicarea religiei creștine; vizionarea de către creștini a unui film despre Isus Christos a fost interzisă de către rabinul șef al Israelului, Yitzak Kolitz. China comunistă, altă campioană a toleranței, a emis în 1955 o lege care interzice chinezilor creștinismul. Dar nici în Statele Unite toleranța nu se lasă mai prejos: buletinul de știri al lui Ted Pike din

Oregon City povestește despre un american amendat cu $3.000 pentru că a vorbit despre creștinism în orele de serviciu (p. 152). Tot un exemplu de toleranță este cazul eminentului istoric David Irving care își scrie studiile istorice nu după alte scrieri istorice ci după documentele originale din arhive, autorul a 30 de cărți publicate în edituri de prestigiu și aclamat ca cel mai mare istoric în viață - până când studiul documentelor și mărturiilor originale l-a convins că dogma holocaustului este bazată pe minciună. Azi David Irving nu poate păși în Germania fără să fie arestat; a fost brutalizat, încătușat și expulzat după maltratare fizică din Canada; și este calomniat cu cele mai josnice injurii de către preoții holocaustului ca Deborah Lipstadt și alți autori și pseudo-istorici, ale căror perorații sunt siliți să le asculte studenții din universitățile americane (pp. 154-155).

Nici Ben Weintraub și nici noi nu suntem antisemiți. Nu facem altceva decât să povestim cum suntem despuiați de rodul muncii noastre și cum copiii noștri sunt degradați și transformați în vite. Dar îi cinstim pe evreii care s'au desolidarizat de acțiunile acestea. Ben Weintraub scrie: "Henry Klein este unul dintre cei mai buni evrei care-au trăit vreodată". Ca avocat, Henry Klein apăra victimele creștine ale regimului lui Roosevelt, regim total aservit sionismului, uneori împotriva altor evrei. În 1975, ziarul *The American Sunbeam* a reprodus un articol scris de Henry Klein intitulat "Sanhedrinul a produs distrugerea lumii". În acest articol, Klein relatează cum 70 de membri ai sanhedrinului evreiesc dirijează averile tuturor evreilor din lume, și-și exprimă temerile că acest sanhedrin va împinge lucrurile în spre confruntări care vor duce la moartea celei mai mari părți din omenire. Primul pas înspre acest țel a fost crearea Organizației Națiunilor Unite, scrie Klein; al doilea pas va fi crearea unei forțe polițienești a Națiunilor Unite capabile să invadeze și să distrugă popoarele individuale. Klein a murit, dar asistăm astăzi la realizarea celui de-al doilea pas. În scrierea sa *Zionism Rules the World*, Henry Klein scrie: "Sionismul e trădare. Este un program de cucerire politică a lumii, inclusiv a Statelor Unite. Națiunile Unite sunt instrumentul sionismului. Ele constituie supraguvernul descris în *Protocoalele Înțelepților Sionului*, protocoale promulgate la congresele sioniste dintre 1897 și 1905". Planurile și ordinele înțelepților sionului, negate de presa lumii occidentale așa-zise "libere", se înfăptuiesc astăzi pe față. Generalul israelian Arnon Soffer spunea în 1993, când era profesor la Academia Militară a Statelor Unite de la West Point de pe băncile căreia ies toți conducătorii militari americani, că în

răstimp de 5 ani ofiţerii şi soldaţii americani îşi vor vărsa sângele în Orientul Mijlociu, în slujba intereselor Israelului (*ibidem*, pp. 150-153). Iată cum descrie rabinul Arthur Hertzberg sfârşitul civilizaţiei noastre, sfârşit la care contribuie şi el din toate puterile: "S'a schimbat fundamental raportul dintre occident şi religie în ultimele trei decenii. Însuşi creştinismul, atât în versiunea sa catolică cât şi în cea protestantă, se străduieşte să rupă legătura dintre credinţa creştină şi cultura occidentală ... Războaiele şi frământările politice din ultimele trei decenii au adus milioane de musulmani, budişti şi hinduşi în toate ţările mari europene şi în Statele Unite ... şi în cele 10 mari oraşe americane, unde descendenţii europenilor sunt acum în minoritate ... Spiritul iudaic autentic nu aparţine occidentului, unde evreii au căzut cândva în captivitate [nota noastră: oridecâte ori evreii năpădesc o ţară gazdă pentru a-i jefui populaţia financiar, ei se consideră acolo "în captivitate" deşi domnesc în lux şi putere asupra gazdelor care i-au primit şi pe care le jefuiesc]; ci aparţine Orientului Mijlociu, unde acest popor s'a născut" [nota noastră: rabinul Hertzberg nu explică prea clar cum de-a ajuns acea regiune dintre Marea Neagră şi Marea Caspică, unde s'a născut tribul turcic al khazarilor care sunt 90 % din evreii de azi, în Orientul Mijlociu].

La 27 Martie 1994, rabinul Hertzberg scria într'un articol în *The New York Times Book Review* că talmudul babilonian cunoaşte o mare înflorire în ultima vreme, fiind consultat şi citit de un număr tot mai mare de cititori. Această înflorire a talmudului se datorează, arată rabinul, propagandei despre holocaust. Un alt eveniment recent bucură inima rabinului Hertzberg: cel de-al doilea consiliu de la Vatican din 1964, care a semnat sentinţa de condamnare la moarte a catolicismului (*ibidem*, pp 159-161).

La 2 Septembrie 1994, ziarul israelian *Ma'Ariv* scria: "Pentru prima dată în istoria americii nu ne mai simţim că trăim în diaspora. Căci Statele Unite nu mai au un guvern goi ... ci o administraţie în care evreii sunt parteneri deplini şi iau decizii la toate nivelele" (*ibidem*, p. 160). Adică o administraţie în care evreii sunt parteneri deplini şi iau decizii la toate nivelele pe faţă fără ascunzişuri. Căci erau parteneri deplini şi luau decizii la toate nivelele în Statele Unite încă din 1913.

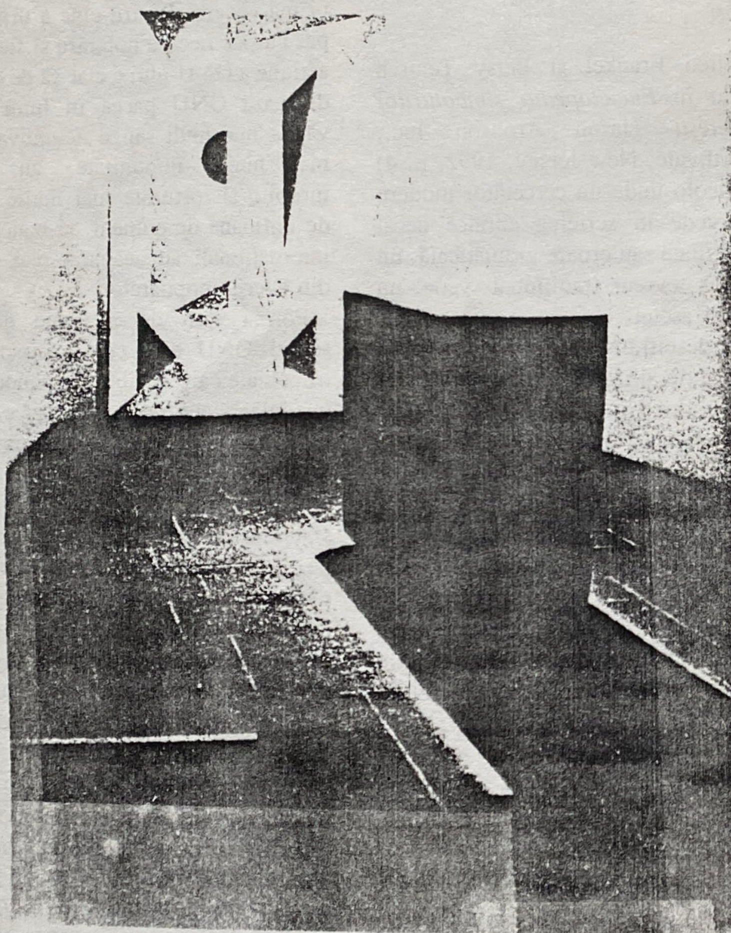
SALA DE MEDITAŢIE DE LA SEDIUL NAŢIUNILOR UNITE

Ellen Frankel şi Betsy Teutsch scriu în *Enciclopedia simbolurilor evreieşti* (Jason Aronson Inc., Northvale, New Jersey, 1992, p. 4) că acolo unde un cercetător modern nu vede în scrierea ebraică decât necesitate sau eroare gramaticală, un cititor evreu tradiţional vede un mesaj ascuns care se cere descifrat. Să descifrăm mesajul sălii de meditaţie de la sediul Organizaţiei Naţiunilor Unite

În Europa civilizată şi creştină oraşele mari şi sediul puterii conducătoare aveau catedrale, biserici, capele. Organizaţia Naţiunilor Unite (ONU) are şi ea o sală dedicată unei funcţii spirituale transcendentale: e sala de meditaţie. Cum ONU propovăduieşte o religie unică care să îmbine toate religiile, chipurile, fiecare poate medita la ce vrea în acea sală, după crezul său. Iată o fotografie a acestei săli, şi iată cum explică unii autori arhitectura şi decorul său.

Des Griffin defineşte ONU astfel: "Naţiunile Unite - cu sediul central în turnul lui Babel din oraşul New York - în mod clar joacă un rol central în conspiraţia satanică care urmăreşte să înrobească din nou toate popoarele lumii într'un gigantic lagăr de concentrare, controlat în mod absolut şi indiscutabil de bancherii internaţionali care se cred elită". Definiţia lui pare extremă doar la prima vedere. Pentru cine a urmărit pas cu pas fiecare hotărâre şi fiecare acţiune a ONU-ului e clar că de când dirijează ONU pacea în lume s'a vărsat mai mult sânge nevinovat cu mai multă impunitate, au fost înrobite şi torturate mai multe sute de milioane de oameni, şi bancherii internaţionali au acaparat mai mult din averile popoarelor.

Forma sălii de meditaţe de la sediul ONU este cea a piramidei trunchiate care apare pe bancnote de un dolar american şi este, zice Des Griffin, un simbol al "illuminatilor". Illuminati este numele pe care conspiratorii satanici îl luaseră la sfârşitul sec. 18. Acesta este numele pe care îl foloseşte Des Griffin pentru ceea ce cel mai bun istoric al lor, Douglas Reed, numeşte directoratul rabinic. Se intră în sala de meditaţie prin baza piramidei. Peretele opus este acoperit de o frescă cu motive geometrice care conţin, zice Des Griffin, peste o sută de simboluri oculte ale diverselor organizaţii care includ masoneria, spiritismul şi toate culturile antice de fertilitate (*Fourth Reich of the Rich*, Emissary Publications, 1976; 1995, pp. 159-160).

Sala de meditaţie de la sediul Naţiunilor Unite din New York

Blocul cubic lustruit de piatră neagră din mijlocul sălii de meditaţie este un simbol masonic, scrie Des Griffin; aşa cum a fost fasonat acest bloc cu ajutorul instrumentelor simbolice masonice pentru a-l face folosibil în construcţie, tot aşa fasonează masoneria omenirea pentru a o face aptă de construirea Noii Ordini Mondiale. Deasupra blocului negru o singură sursă de lumină trimite o rază concentrată ca o lamă în spre blocul negru. Această lamă de lumină simbolizează raza zeului soare care fertilizează pământul (*ibidem*).

Ben Weintraub merge mai departe şi studiază fresca de pe peretele opus uşii din sala de meditaţie de la sediul ONU. "Unde un creştin vede doar un grup de figuri geometrice, un francmason sau un evreu recunoaşte o semnificaţie simbolică", zice el (*Keystone of the New World Order: the Holocaust Dogma of Judaism*, p. 186). În ebraică, cele patru litere ale numelui ce nu poate fi pronunţat - yud י , heh ה , vav ו , heh ה - au cea mai mare putere protectoare, creatoare sau distrugătoare. Să presupunem că fresca aceasta cu motive geometrice abstracte conţine o reprezentare a acestor patru litere ebraice, adică a tetragrammaton-ului. Intrând în sala de meditaţie primul lucru care izbeşte este o singură rază concentrată de lumină ce cade de sus şi cade pe un bloc de minereu magnetic care are forma unui altar care-şi aşteaptă victima de sacrificiu. E posibil, zice Weintraub, că acea rază reprezintă punctul prin care a pătruns lumina primordială întunericul lumii. *Zohar*, cartea cabalistică iudaică, arată că cei 600.000 de maskilimi mijlocesc între Muma cea Mare care este "strălucirea", sau *zohar*, şi popor. Rabinul Yitzchak Ginsburgh scrie: "La începutul creaţiunii ... D-zeu a proiectat în jos, vorbind figurativ, o singură dungă de lumină din sursa infinită. Această rază de lumină este secretul literei vav" (*The Alef-Beith: Jewish Thought Revealed Through the Hebrew Letters,* p. 94, *apud* Weintraub, *op. cit.*, p. 187).

În centrul frescăi este un vav, zice Weintraub, clar identificabil deşi este făcut din mai multe triunghiuri. Uciderea victimei pe altarul de sacrificiu reprezintă înălţarea energiilor corporale înapoi la sursa de lumină. Una din sectele iudaice din lumea liberă se luptă să restaureze Templul şi să reinstituie sacrificiile. Sala de meditaţie a ONU-ului este în grija organizaţiei Lucis Trust, care şi-a scimbat recent numele din Lucifer în Lucis. Harold W. Rosenthal, fost aghiotant al senatorului american (decedat) Jacob Javitz, zice că adevăratul dumnezeu iudaic e Lucifer, care este şi dumnezeul francmasoneriei (*ibidem*, p. 188).

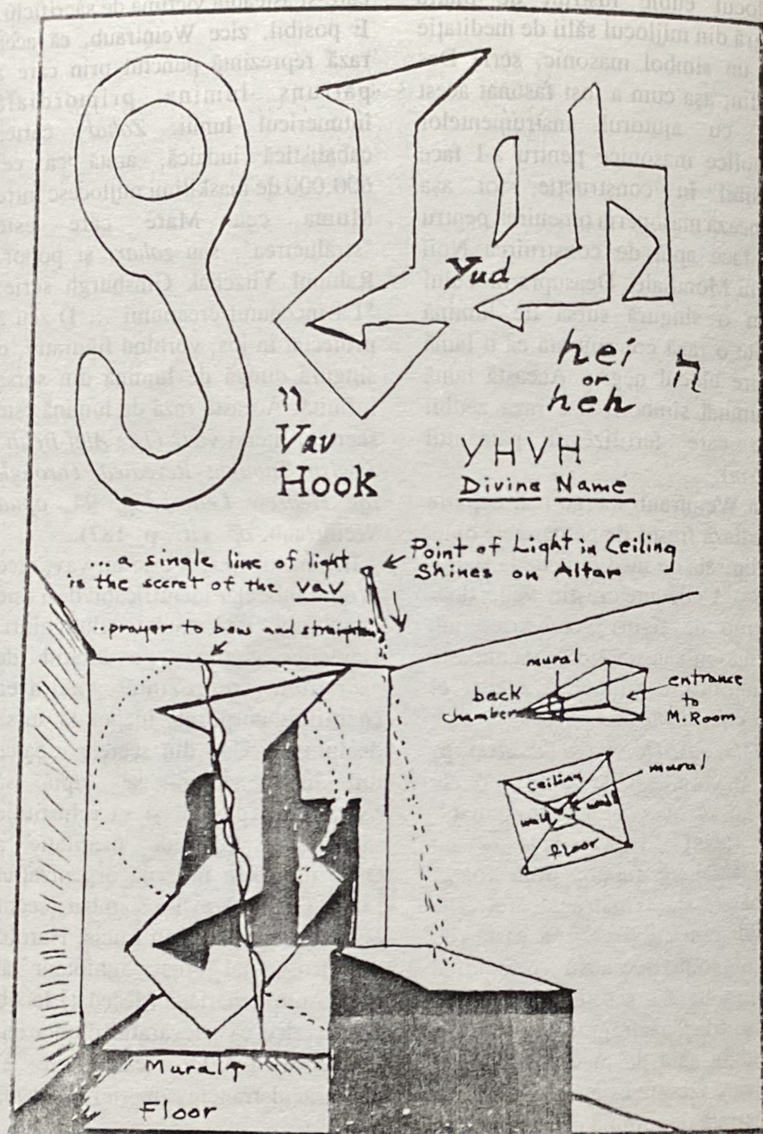

Diagrama frescăi din sala de meditaţie de la Sediul Naţiunilor Unite din New York

Prin centrul literei vav din frescă trece o linie uşor diagonală din spre centru-stânga sus înspre centru dreapta jos, care suportă o linie şerpuită de sus până jos. Rabinul Giller subliniază aspectul teurgic al mătăniilor care dezlănţuiesc forţa serpentină de la baza şirei spinării (kundalini); oficiantul bate 10 mătănii şi astfel, zice rabinul, dezlănţuie puterile numelui dumnezeesc, YHVH, tetragrammaton-ul (*ibidem*).

REVENIND LA CELE PĂMÂNTEŞTI

În ultimii 15 ani, li s'au confiscat fermele la 14 milioane de fermieri lăsându-i pe drumuri, muritori de foame, arată Byron Dale, unul dintre fermierii a căror viaţă a fost distrusă de către bancherii care le-au răpit pământul. Subsecretarul pentru Agricultură şi un grup de birocraţi de-ai lui au produs un raport publicat în *Congressional Record* la începutul anilor 1980 care conţinea un plan explicit pentru anihilarea clasei fermierilor, a micilor producători agricoli. Se spune în acel raport că "nu se mai poate permite ca oameni productivi să muncească în ocupaţia pe care şi-au ales-o singuri". Pentru următorii ani se prevede ruinarea şi anihilarea unui număr de încă 273.000 de fermieri din puţinii care-au mai rămas (interview luat lui Byron Dale la 23 Aprilie 1996, *apud The Spotlight*, 10 Iunie 1996, p. 16). Astfel se realizează "colectivizarea agriculturii" şi "victoria socialismului" în Statele Unite ale Americii.

*

Ziarele mari care trâmbiţează linia politică socialistă a plutocraţiei internaţionale globaliste militează cu îndârjire în favoarea desfiinţării şi pauperizării naţiunilor în favoarea "comerţului liber" promovat de tratate internaţionale ca NAFTA (North American Free Trade Agreement) şi de organizaţii suprastatele ca Organizaţia Comercială Mondială (World Trade Organization). Dar până şi aceste ziare au început să observe şomajul exacerbat şi mizeria crescândă a foştilor muncitori americani scoşi din pâine de aceste organizaţii. Anthony Lewis, columnist în ziarul ultra-marxist *The New York Times*, scrie că din 1979 încoace, peste 43 milioane de americani şi-au pierdut pâinea în Statele Unite. Soluţia, zice Lewis, este controlul total asupra cetăţeanului exercitat de un guvern central atotputernic (*apud The Spotlight*, 10 Iunie 1996, p. 19).

*

Statisticile oficiale ale Statelor Unite adeveresc progresul Noii Ordini Mondiale, cu acapararea

averilor şi puterii de către plutocraţia talmudică şi pauperizarea crescândă a maselor prin distrugerea clasei de mijloc, clasa producătoare de bunuri. Din 1960 încoace, arată statisticile, câştigul economic şi social realizat în ultimele decenii fusese inversat astfel încât în 1982 distanţa dintre bogaţi şi săraci redevenise la fel de mare ca înainte de 1940; din 1982 încoace această distanţă a crescut şi mai mult. Cei mai bogaţi 20 % din populaţia Statelor Unite deţin 46,9 % din averea totală; cei mai bogaţi 5 % deţin 20,1 % din venitul naţional. Iar cei mai săraci 20 % deţin doar 4,2 % din averea totală (*The Spotlight*, 15 Iulie 1996, p. 2).

BIG BROTHER - TĂTUCUL

Controlul total al populaţiei pare o fantasmagorie celor neinformaţi; dar devine o realitate pe nesimţite. *Byte Magazine* scrie: "Peste 10 ani, micro-emiţătoarele sistemului de poziţionare geografică vor fi instalate în aproape toate vehicolele noi, în telefoanele portative, în utilajele fermierilor şi constructorilor, în ambalajele mari pentru transport. Douăsprezece noi sateliţi comerciali care obţin imagini de mare rezoluţie de pe pământ vor fi lansaţi înainte de anul 2000" (Iulie 1996, p. 27). Fiecare mişcare a oamenilor va fi urmărită în lagărul de concentrare global al Noii Ordini Mondiale. Când descria acest imens lagăr de concentrare în magistrala sa carte *1984*, George Orwell nu inventa, ci relata din planurile conspiraţiei plutocraţiei internaţionale la care avusese acces ca activist socialist atâţia ani de zile. Celor cărora li se par futuriste relatările lui George Orwell, le dă răspunsul Haruhiko Asada, profesor la Massachussets Institute of Technology, una dintre principalele şcoli de inginerie americane, care descrie felul în care se instalează astăzi aparatura capabilă să urmărească indivizii în intimitatea casei şi cămăruţei lor. "Începem cu ceva foarte simplu", zice Asada, "cu un computer de uz casnic cu un mic aparat de fotografiat deasupra, în casa pacientului care astfel are posibilitatea de a avea întâlniri faţă'n faţă la distanţă. Legătura se face prin cabluri ISDN şi prin Internet. Aceasta le va permite medicilor şi infirmierilor să viziteze în mod virtual casa pacienţilor" (*Byte, loc. cit.*, p. 40). Profesorul Haruhiko Asada vorbeşte despre supravegherea bolnavilor în propriul lor dormitor de către medici. Dar George Orwell spunea mai mult adevăr când vorbea despre supravegherea cetăţenilor de către Big Brother - Tătucul.

*

Supravieţuitorii crimei guvernului federal care a asasinat 86 de oameni (printre care 17 copii mici) la Waco, Texas în 1993 au fost condamnaţi, în ciuda faptului că juriul i-a declarat nevinovaţi, la 40 de ani închisoare pentru că au supravieţuit atacului bandiţilor guvernamentali pe care, chipurile, "conspiraseră să-i atace" -. Michael Milken însă, banditul care a jefuit miliarde prin escrocheria lui cu acţiuni lipsite de valoare, a făcut 22 de luni de puşcărie (mai puţin de doi ani) în condiţii pe care mulţi oameni nevinovaţi le-ar considera luxoase şi astăzi este co-proprietarul unei noi companii, Educational Technologies LLC, care produce microcomputere adaptate pentru Internet pentru şcolile americane (*Information Week*, 18 Martie 1996, p. 12). Tot în *Information Week* citim că Gilbert Morris Walz şi Jude Daggett, proprietarii companiei Tech Support Systems and Countersurveillance Inc. din Menlo Park, California, au fost puşi sub acuză pentru că unul din produsele lor este capabil să recolteze din undele radiofonice numere de telefon atunci când cetăţenii le folosesc în convorbirile lor telefonice fără fir. Dar în cursul procesului s'a descoperit că Walz şi Daggett nu s'au făcut vinovaţi de nimica; produsul lor capabil să înregistreze numerele de telefon şi conţinutul convorbirilor particulare este perfect legal - **dar numai atunci când îl folosesc agenţii guvernului federal împotriva cetăţenilor** (*ibidem*, p. 10).

*

La 21 Aprilie 1996, la câteva ore după ce preşedintele Statelor Unite şi-a dat aprobarea anunţând în mod public că "Cecenia este parte din Rusia şi războiul de-acolo este o treabă internă a Rusiei", KGB-ul sovietic (actualmente numit FSB) l-a asasinat pe generalul Djokar Dudaiev, preşedintele Ceceniei. Apoi a arestat-o pe Alla Dudaieva, soţia preşedintelui Dudaiev, şi a torturat-o câteva săptămâni după care a dat publicităţii o videocasetă în care Alla Dudaieva este filmată declarând că-l aprobă şi sprijină pe Boris Ielţân, ucigaşul soţului ei (*http://Christusrex.org* pe Internet în Iunie 1996). Exact aşa cum se proceda pe vremea lui Stalin. Dar Stalin era un renegat care n'a aplicat marxismul cum trebuie; Ielţân este un conducător ales în mod democratic de către un popor liber, zice Bill Clinton şi zic toţi conducătorii statelor "libere" europene. Cecenia e parte din Rusia, zice Clinton, şi Statele Unite n'au de ce se amesteca acolo; dar au avut de ce se amesteca în Irak, unde Kuweit-ul nu era, chipurile, parte din Irak; şi au avut de ce se amesteca în Somalia, unde s'ar părea că Somalia nu e parte din Somalia.

Dar dacă e revoltător felul în care Preşedintele Clinton şi celelalte marionete ambiţioase şi corupte care "conduc" popoarele "lumii libere" i-au trădat pe luptătorii pentru adevărată libertate din Cecenia, nu

este mai puţin revoltător felul în care aceste marionete îşi trădează proprii soldaţi pe care-i consideră nimic altceva decât carne de tun, gloată fără valoare, vite cu faţă umană, goimi. Plutocraţia internaţională şi slugile ei care ocupă locul intelectualităţii în "lumea liberă" au o expresie magistrală pentru această carne de tun: *useless eaters*, mâncători inutili. Mâncătorii inutili pot fi cosiţi ca iarba, şi-aşa sunt prea mulţi, zice propaganda plutocraţiei internaţionale. Trimişi să lupte pentru interesele unor plutocraţi străini în Irak, soldaţii americani au fost întâmpinaţi acolo de arme chimice şi bacteriologice obţinute de către Irak tot de la Statele Unite. Joyce Riley, care a participat la acţiunea militară din Irak înrolată fiind în armata americană, este infirmieră cu diplomă şi instruită în îngrijirea victimelor războiului. Ea spune că 200.000 de soldaţi americani s'au întors din războiul din Irak bolnavi în urma atacului cu arma bacteriologică şi 7.000 din ei au murit deja în condiţii groaznice. Să nu uităm, aceştia sunt tineri între 18 şi 30 de ani care şi-au slujit patria acolo unde preşedintele lor i-a trimis. Administraţia Veteranilor de Război admite că 489.400 de soldaţi reîntorşi din războiul din Irak au avut nevoie de îngrijire medicală pentru boli contractate acolo şi între 5.200 şi 6.400 dintre ei murit deja. Cifra celor morţi din cauza armei chimice şi bacteriologice folosite în Războiul din Golf (din Irak) se ridică la peste 300.000 în restul lumii.

Această armă bacteriologică a fost elaborată de către guvernul american şi testată pe condamnaţi la moarte din închisoarea din Huntsville, Alabama. Dr. Garth şi Dr. Nicholson, doi medici care cunosc această armă bacteriologică, au fost opriţi în încercările lor de a trata şi vindeca pe cei atinşi de această armă bacteriologică de către guvernul american şi de către Administraţia Veteranilor de Război. Faptul că arma bacteriologică folosită în Irak împotriva soldaţilor americani a fost furnizată inamicului de către guvernul american este dovedit de următoarele documente şi fapte:

La 9 Februarie 1994 Comitetul Congresului american pentru Bănci, Cazare şi Treburi Orăşeneşti a dat publicităţii un anunţ care spunea că "Riegle a descoperit transporturi de materiale ale armei bacteriologice destinate Irak-ului care au avut loc **înainte** de războiul din Irak şi cere să se cerceteze legătura dintre ele şi boala Războiului din Golf". Peter Kawaja, proprietarul întreprinderii International Security Group, avea un contract de $1 milion ca să lucreze pentru un sistem computerizat numit Product Ingredient Technology - PIT (tehnologia ingredientelor produselor). PIT operează într'un local strict secret din Boca Raton, Florida, unde guvernul federal american elaborează arme bacteriologice, cu participarea unor financiari americani printre care se numără fostul preşedinte Bush, apoi membrii guvernului Jim Baker şi Jim Deutsch, sub conducerea şi egida unui Dr. Ishan Barboodie, proprietarul întreprinderii de produse chimice şi bacteriologice *Pharma-150* din Libia numite Ishan Barboodie International - IBI. Contractul lui Kawaja prevedea să instaleze la PIT un sistem de detectare a acidului cianhidric. Se făceau încă cu 2 ani înainte de războiul din Irak experimente cu o formă de acid cianhidric numită Albastru de Prusia ca să se vadă cât de uşor penetrează prin măştile de gaz. Alarmat, Peter Kawaja a raportat agenţiilor americane de securitate naţională CIA şi FBI şi Direcţiei Vămilor şi i s'a cerut să continue să raporteze ca agent informator al guvernului Statelor Unite tot ce fac acei "terorişti internaţionali"; urmărind cazul ca să-şi îndeplinească musiunea, Peter Kawaja a observat cu surprindere că acei "terorişti internaţionali" lucrau mână'n mână cu guvernul Statelor Unite şi cu Preşedintele George Bush. Peter Kawaja şi-a spus povestea în public la staţia de televiziune ABC - după care soţia lui a fost asasinată. Dave McMichaels care lucra la Pentagon (ministerul forţelor armate ale Statelor Unite) l-a avertizat pe Peter Kawaja că Pentagonul pregăteşte actele pe baza cărora să-l distrugă pe Peter Kawaja - şi a fost înjunghiat cu numeroase lovituri de pumnal; probabil că n'a supravieţuit. Apoi au început să dispară salariaţii lui Peter Kawaja până n'a mai rămas nici unul - şi se crede că nu mai sunt în viaţă. Peter Kawaja a dat în judecată guvernul dar acesta s'a declarat imun. Preşedintele de-atunci al Statelor Unite, arogându-şi drepturile justiţiei sub invocarea Stării de Război (se vede că guvernul american se află în stare de război împotriva propriului popor), a emis un mandat împotriva întreprinderii lui Peter Kawaja. La 12 Iulie 1990 acesta a trimis Agenţiei Naţionale de Securitate documente care dovedesc operaţiile agenţilor din Irak pe teritoriul Statelor Unite, întrebând dacă forţele militare ale Statelor Unite produc arme chimice şi bacteriologice împreună cu IBI al lui Barboodie, şi dacă Preşedintele Bush ştie aceasta; i s'a răspuns afirmativ: armata fabrica acele arme în colaborare cu "teroriştii libieni", şi cu ştirea Preşedintelui Bush. Apoi 8 oameni înarmaţi cu arme automate l-au sechestrat pe Peter Kawaja timp de 4 ore în care i-au luat absolut toate documentele, spunându-i să tacă din gură de-atunci înainte.

Joyce Riley reia firul povestirii şi vorbeşte despre acţiunea agenţilor chimici şi bacteriologici asupra

soldaţilor americani, care au fost stropiţi şi inoculaţi cu aceşti agenţi, sau li s'a ordonat să-i ingereze sub formă de pilule care chipurile îi fereau de gaz paralizant de război. Soldaţii care şi-au luat pilulele s'au reîntors bolnavi de maladia Războiului din Golf; cei care n'au înghiţit pilulele, nu. Maladia aceasta le provoacă hemoragii în toate părţile corpului care nu pot fi oprite, slăbiciune generală şi moartea; dar când se duc la Administraţia Veteranilor de Război pentru tratament li se refuză tratamentul şi li se spune că au idei fixe. Departe de a fi o idee fixă însă, infecţia cu maladia cauzată de arma bacteriologică este aşa de contagioasă încât infirmierele, soţiile, copii, rudele şi până şi animalele acestor veterani bolnavi se îmbolnăvesc de aceeaşi boală. Revoltată de cruzimea cu care guvernul şi agenţiile sale împing în suferinţă şi moarte pe tinerii care şi-au slujit ţara acolo undea-au fost trimişi, Joyce Riley, şi ea fostă suferindă a acestei infecţii de care însă a avut norocul să se trateze şi să se vindece, a deschis o operaţie de înregistrare şi sprijin al veteranilor de război care suferă de această maladie. Ea este de acord cu Peter Kawaja care zice că potentaţii guvernului au ştiut cu doi ani înainte că tinerii americani trimişi de guvernul lor să lupte în Irak vor fi supuşi armei bacteriologice şi toţi ofiţerii sus-puşi au fost inoculaţi cu ser anti-botulinic obţinut de la cireada de 100 de cai întreţinută în acest scop la baza militară de la Fort Detrick. Elita e protejată; "resursele umane" sunt trimise la abator.

Joyce Riley şi Peter Kawaja au ţinut o conferinţă în Kansas City, Missouri, la 29 August 1995, în decursul căreia au fost tot timpul supravegheaţi de agenţi şi Joyce Riley a fost arsă cu laser pe cap. La 5 August 1995, o conferinţă asemănătoare fusese împiedecată la Washington de faptul că sala de hotel unde urma să se desfăşoare s'a umplut în mod misterios de gaze nocive. Iar la 19 Aprilie 1995, clădirea federală din Oklahoma City în care erau depozitate **toate documentele Administraţie Veteranilor de Război privitoare la maladia Războiului din Golf** **au dispărut cu ocazia exploziei care i-a costat viaţa pe 168 de oameni şi copii nevinovaţi!** Ce coincidenţă ... (*Gospel Ministry News*, Decembrie 1995 - Ianuarie 1996, pp. 1-2).

Am auzit la o emisiune radiofonică a dizidenţilor americani că eforturile lui Joyce Riley de a aduce la lumina zilei aceste fapte par să fi stârnit înfine oarecare interes din partea unui număr foarte restrâns de membri ai Congresului American.

*

Nu e aceasta unica dovadă a faptului că poporul american este inamicul guvernului american. În noaptea de 3-4 Iunie 1996, cetăţenii

oraşului Pittsburgh din Pennsylvania s'au trezit noaptea în plin război: 9 helicoptere negre fără identificatoare se lăsau deasupra clădirilor, amestecându-şi zgomotul cu cel al salvelor explozive oarbe, în timp ce 50 din cei 70 de membri ai trupelor de şoc îmbrăcate în negru şi înarmate până'n dinţi cu arme automate se lăsau în jos pe funii din helicoptere pe clădirile destinate exerciţiilor. Nici un civil n'a fost rănit sau busculat dar o femeie gravidă s'a speriat aşa de tare încât a intrat în durerile facerii înainte de termen. Astfel de exerciţii militare americane împotriva oraşelor şi orăşelelor americane au loc din 1994 încoace (la Detroit, New Orleans, Los Angeles, Miami şi chiar în sătucul Key Largo din Florida) fără ca mass-media să le pomenească cu nici un cuvinţel măcar, sub pretextul "luptei împotriva stupefiantelor şi-a terorismului urban". Dar de data aceasta cetăţenii din Pittsburgh, pe care nimeni nu s'a ostenit să-i avertizeze de acest atac militar împotriva lor, au protestat aşa de vehement la toate staţiile de radio la care au putut avea acces încât acest exerciţiu militar a devenit cunoscut dincolo de locul cu pricina în ciuda conspiraţiei tăcerii a mass-mediei. Cetăţenii susţin că armata are nenumărate clădiri şi oraşe goale clădite anume la diferite baze militare, la Fort Polk în Louisiana, de exemplu, unde se pot face astfel de exerciţii fără a provoca atacuri de inimă cetăţenilor paşnici din buzunarul cărora s'au scurs milioanele de dolari care întreţin acele baze militare. Armata susţine că nu anunţă cetăţenii ca să nu-i alarmeze. Dar orice om cu mintea întreagă are toate motivele să fie alarmat când vede că armata se transformă uşurel din armată naţională într'o armată de mercenari multinaţionali ai căror inamici sunt cetăţenii paşnici ai propriei ţări (*The Spotlight*, 1 Iulie 1996, pp. 6-7; *Media Bypass*, Vol. 4 No. 7, Iulie 1996, pp. 53-54).

GOSPODĂRIREA RESURSELOR UMANE

Plutocraţia internaţională care stăpâneşte şi mânuieşte guvernele "lumii libere" (ca şi ale "fostelor" soviete, de altfel), are mai multe căi de a se scăpa de "mâncători inutili", *useless eaters*, mare parte dintre care au fost propagaţi tot de către politica acestei plutocraţii care-a creat hoardele de "minorităţi rasiale" întreţinute de guvern prin asistenţă publică ca să producă cu nemiluita bastarzi care nu muncesc şi trăiesc din crimă şi din asistenţă socială. O

altă cale este eutanasia, urmarea logică a naționalizării îngrijirii medicale sub egida unor agenții statale totalitare care vor hotărâ cine și cât are voie să trăiască. Iată justificarea, chiar din gura unui afiliat al totalitarismului guvernelor mânuite de plutocrația internațională: I.O Gostin scrie în *Cornell Law Review*, 1995, 80:515 că "o societate modernă și complexă ca a noastră nu poate lăsa interesul pe care-l are particularul pentru afacerile sale personale să fie deasupra intereselor societății". Individul nu trebuie să aibă drepturi, zice această prestigioasă publicație juridică; numai societatea are drepturi asupra individului. Este în interesul societății să existe dosare computerizate detailate asupra tuturor indivizilor care să fie la dispoziția intreprinderilor și agențiilor plutocrației. Mulți care au astfel de dosare s'au trezit că li s'a refuzat îngrijirea medicală, au fost dați afară din slujbe, li s'a radiat ipoteca pe casă scoțându-i la licitație, și așa mai departe. Nereușind să socializeze medicina deodată, plutocrația o face cu încetul; întreprinderile și instituțiile nu mai oferă asigurare medicală la medicul preferat de pacient ci la "cooperative sanitare" numite Health Management Organizations, unde medicii sunt salariați anonimi care văd pacienții pe bandă rulantă, astfel încât la fiecare vizită bolnavul este consultat de alt medic care habar n'are de ce suferă pacientul și nici n'are timp să afle căci n'are decât 10-15 minute pentru fiecare pacient, cea mai mare parte din aceste minute fiind dedicate completării formularelor birocratice. Cu cât sunt mai superficiali cu atât sunt mai apreciați medicii la cooperativă, care-i premiază pe cei mai expeditivi. Dar dacă nu se interesează de suferințele salariaților lor, întreprinderile și megaconcernele multinaționale se interesează în schimb de predispozițiile genetice ale vitelor cu față umană pe care le vor angaja să lucreze pentru ele, și investesc sume enorme pentru identificarea acestor predispoziții. Pe baza rezultatelor nu angajează, de exemplu, candidați predispuși la cancerul plămânilor pentru munci în condiții care cauzează cancerul plămânilor. "În loc să elimine riscul pentru sănătate de la locul muncii, ei reduc doar riscul pentru întreprindere" cu colaborarea stabilimentului medical, scrie *Media Bypass*. Nu toți medicii sunt lipsiți de scrupule și dispuși să fie funcționarii juggernaut-ului plutocratic statal; dar medicii independenți sunt cu încetul speriați prin impoziții birocratice și abuzuri de putere și mânați în țarcul cooperativei sanitare unde sunt mai feriți de aceste impoziții și abuzuri. "Controlul nelimitat și efectiv pe care-l exercită cuplul guvern/corporație asupra celor ce

profesează medicina alungă cinstea și integritatea din rândurile unei meserii care-a fost cândva onorabilă", scrie organizația *Medical Integrity Systems* (*Media Bypass*, Vol. 4, No. 7, Iulie 1996, pp. 35-38). Iată un exemplu: la 6 Mai 1992, peste 20 de polițiști și agenți de la Food and Drug Administration - FDA au dat buzna în clinica doctorului Jonathan Wright din Kent, Washington, unde i-au terorizat timp de 14 ore pe cei 13 salariați, distrugând aparatură medicală, răspândind peste tot conținutul sertarelor, confiscând dosarele pacienților și instrumente medicale. Agenții au brutalizat secretara și au tăiat legătura telefonică; brutalitatea cu care a fost tratată a cauzat secretarei o condiție cardiacă din care și-a revenit abia peste 2 luni. Toate acestea agenții FDA și polițiștii le-au făcut pentru că Dr. Wright oferea pacienților săi vitamina **B fără adausuri otrăvitoare**. În ultimii 2 ani au avut loc peste 200 de astfel de raiduri organizate de către agenția federală FDA împotriva medicilor care vindecă pacienții fără să-i otrăvească cu produsele aprobate de FDA. Pentru a aproba un produs, agenției FDA îi trebuie 16 ani și $359 milioane. Orice produs oricât de nociv al unei companii care are la dispoziție $359 milioane obține o aprobare. Cei care folosesc produse naturale fără a cheltui cele $359 însă suferă soarta Dr-lui Wright (Jonathan Wright *Newsletter*, Iunie 1992, pp. 1-2). Dar FDA păzește interesele și sănătatea populației - doar de asta a fost înființată, nu-i așa? Dr. Stanislaw Burzynski care vindecă mulți pacienți care au anumite tipuri de cancer tratându-i cu un tratament ne-toxic care nu poate face nimănui nici un rău se luptă de 10 ani cu FDA care urmărește să-l elimine, deși somități medicale cu poziții înalte în stabiliment chiar, ca Dr. Dorothy McFarlane de la Programul de Evaluare a Terapiei Cancerului de la Departamentul de Stat pentru Sănătate și Servicii Umane, atestă că tratamentul lui e binefăcător, eficace, și nu poate nicicum dăuna, și că anumite tipuri de tumori cerebrale descresc și chiar dispar prin tratamentul Dr-lui Burzynski. În grija lor cea mare pentru sănătatea și viața americanilor agenții FDA l-au târât pe Dr. Burzynski în fața tribunalului pentru că salvează canceroșii de la moarte; curtea federală din Houston a declarat că Dr. Burzynski poate continua să salveze canceroșii în statul Texas dar nicăieri altundeva. Nemulțumită de decizie, agenția FDA l-a târât din nou în fața tribunalului arătând că dacă un pacient duce cu sine medicamentele care-l salvează de cancer cerebral în afara granițelor statului Texas, Dr. Burzynski a încălcat ordinul judecătoresc (*The Spotlight*, 24 Iunie 1996, p. B-5).

Dacă a fost cândva onorabilă, astăzi profesiunea medicală se trăduieşte să se transforme în cu totul altceva. The National Institutes of Health - NIH tipăreşte **cu banii noştri, ai contribuabililor** o publicaţie numită *Diversity Digest* în care salariaţii de la NIH sunt avertizaţi să nu mai folosească cuvintele "soţul meu, soţia mea, nevasta mea" căci aceste cuvinte îi ofensează pe homosexuali. Pentru a cruţa sensibilităţile delicate ale pudicilor homosexuali şi lesbiene, salariţii vor trebui să folosească de acum înainte cuvinte ca "partenerul meu domestic" sau "celălalt la care ţin" când se referă la soţii şi soţiile lor (*ibidem*, p. 53).

*

Dosarul computerizat al fiecărui cetăţean elaborat de autorităţi pentru controlul total al sclavilor Noii Ordini Mondiale nu va conţine doar datele lui genetice şi medicale; va conţine şi profilul lui elaborat din copilărie de către birocraţia şcolară care va decide din primii ani ai vieţii ce meserie va avea voie să practice copilul când va creşte mare. Iniţierea acestui dosar este preconizată prin proiectul de lege HR 1617 care-a apărut uşurel în Congres - dar a fost salutat de un baraj de proteste din partea cetăţenilor. HR 1617 numit şi "actul carierelor", sau al "Sistemului Consolidat al Reformei Învătământului, Braţelor de Muncă şi Reabilitării", prevede ca cetăţeanul particular să fie urmărit de la naştere cu minuţioase intrări în dosarul personal de către o mulţime de agenturi guvernamentale, să fie obligat să se supună unor teste permanente, şi să obţină un "certificat de aptitudini" pe baza căruia să poată obţine de lucru. Pentru a-i face mai uşoară obţinerea acestui certificat elevul nu mai învaţă alfabetismul tradiţional în clasele primare şi la liceu ci învaţă să execute operaţii de care are nevoie piaţa chipurile; de parcă nevoile pieţii vor rămâne aceleaşi peste 18 ani când copilul va deveni muncitor. Ceeace se urmăreşte nu este însă satisfacerea nevoilor de mână de lucru ale pieţii (căci în istoria omenirii încă n'a existat piaţă liberă care să nu găsească de ce are nevoie) ci degradarea popoarelor creştine libere şi creatoare la nivelul de vite de povară la care au fost reduşi sclavii statului din Roma antică, sau iobagii şi şerbii din feudalism, sau chinezii din China Roşie.

Copiii nu mai sunt indivizi în limbajul acestui proiect de lege HR 1617 ci sunt "resurse umane", *human resources*. **Atragem atenţia că familiile care formează cercurile plutocraţiei internaţionale, ale directoratului talmudic, şi ale marionetelor guvernamentale nu sunt resurse umane**; numai ceilalţi sunt. "Planul de Dezvoltare a Resurselor Umane" elaborat de către Centrul Naţional pentru Educaţie şi

Economie din Statele Unite vorbeşte despre continuitatea "dezvoltării aptitudinilor" de la naştere la moarte pentru vitele cu faţă umană, despre "un sistem de permanentă dezvoltare a aptitudinilor care începe în casa părintească, continuă la şcoală, la studii post-liceale şi la locul de muncă". HR 1617 cere crearea dosarului computerizat al tuturor cetăţenilor care să fie accesibil tuturor forţelor guvernamentale, dându-le acestora controlul absolut asupra capacităţii individului de a-şi câştiga existenţa prin muncă, şi atribuie guvernatorului statului puterea de a impune programe de "dezvoltare a forţelor de muncă" în ciuda şi împotriva protestelor şi voinţei legiuitorilor şi cetăţenilor statelor. Deşi pretinde că elimină actul "trecerii de pe băncile şcolii direct la locul de muncă" pe care l-au huiduit cetăţenii cu atâta indignare, proiectul de lege HR 1617 de fapt conţine toate prevederile acelui act (*Media Bypass*, Vol. 4, No. 7, Iulie 1996, pp. 48-49).

*

Cine se mai îndoieşte de scopul propagandei intensivă pe care o face stabilimentul pentru a mâna toate turmele de "resurse umane" în ţarcul Internetului ar trebui să citească cu atenţie următoarea notiţă: "Compania Webster Network Strategies din Naples, Florida anunţă lansarea programului Webtrack, care costă $7.500 şi oferă companiilor posibilitatea de a limita acesul la pornografie, jocuri de noroc, droguri ilegale, **vorbe pline de ură**, şi adresele jocurilor de noroc. Programul supraveghează toate accesele prin Web, FTE, Gopher, şi WAIS" (*InformationWeek*, 10 Iunie 1996, p. 10). Expresia cheie aici este *hate speech*, vorbe pline de ură. Ce sunt "vorbele pline de ură?" Sunt vorbele pe care le declară ADL-ul sau orice agenţie asemănătoare că sunt vorbe pline de ură. În special îndoielile cu privire la propaganda stabilimentului sunt vorbe pline de ură. Dar "vorbele pline de ură" mai pot fi înnăbuşite şi în alt mod. Astfel, organizaţiile goimilor, ale vitelor cu faţă umană care se străduiesc să menţină vie ideea că şi creştinii sunt oameni, ca The Christian Defense League, nefiind finanţate de averea nemăsurată acumulată de secole a plutocraţiei internaţionale dirijate de directoratul talmudic, se zbat să supravieţuiască vânzându-şi cărţile şi publicaţiile cititorilor avizi de adevăr. Pentru a le tăia resursele şi a le face să tacă, agenturi misterioase deghizate în edituri "creştine" oferă spre vânzare exemplare ale aceloraşi cărţi **sub preţul de cost**. James K. Warner relatează în *The Christian Defense League Newsletter* din Iunie 1996 că aceasta este tactica aplicată în jefuirea goimilor care a dus la acumularea bogăţiei naţiunilor în mâinile "poporului ales". În

Philadelphia, un grup de evrei au deschis curățătorii chimice unde curățau hainele clienților sub prețul de cost, lucrând în pierdere până au eliminat toate celelalte curățătorii chimice de pe piață, când rămași singuri au ridicat de comun acord prețurile și-au taxat cum au vrut vitele cu față umană. Aceeași tactică a fost aplicată de cele 7 mari companii petrolifere americane, care au eliminat de pe piață începând cu anul 1970, 13.000 de companii petrolifere mici independente și acum pot ridica prețul benzinei cum vor, având grijă să ordone Congresului american să elimine exploatarea petroliferă reziduală care ar produce cantități mari de petrol domestic la un preț cu doar 3 % mai mare decât prețul de producție al exploatărilor virgine (*ibidem*, p. 14).

FAPTELE TERORIȘTILOR ANTISEMIȚI

În vederea Sfintelor Paști din Aprilie 1996, mass-media stabilimentului din Statele Unite s'a lansat într'o serie de denigrări ale lui Isus Christos și a Învierii. În numărul din 8 Aprilie, 1996 al revistei *Newsweek*, Kenneth L. Woodward relatează despre o dezbatere cu privire la Înviere care a avut loc la seminarul arhidiocezei catolice din New York, de mult aservită Noii Ordini Mondiale, cu începere de a doua zi de Paști. Unul dintre "experții" care-au participat la dezbatere, Gerd Ludemann, profesor german în vizită la Școala de Religie de la Vanderbilt, e de părere că Christos a putrezit în mormânt și ceeace au văzut discipolii Lui și cei alți 500 de oameni au fost vedenii. John Dominic Crossan de la Universitatea DePaul din Chicago, fost preot catolic, zice că trupul lui Christos a fost sfâșiat de câini sălbatici. După Crossan, Isus Christos era un țăran care predica un iudaism mai inclusiv pentru care romanii și numai romanii l-au crucificat. După moartea Lui învățăturile Lui au dispărut și ceeace propovăduiește astăzi creștinismul a apărut din senin. Barbara Thiering, "specialistă" în manuscrisele de la Marea Moartă, zice că Isus Christos era un "preot rău" al sectei esenilor din Qumran care a fost crucificat și îngropat la Qumran în urma unei morți aparente obținute printr'o poțiune pe care o băuse pe cruce; ulterior Simon Magul l-a readus la viață cu ajutorul unui purgativ. Apoi Isus Christos s'a căsătorit cu Maria Magdalena cu care a avut copii dar pe care a părăsit-o pentru Lydia, și a murit mai apoi la Roma. Profesorul evreu de religie de a Universitatea Barnhard din New York, Alan Segal, s'a mulțumit să spună că Tora (adică Vechiul Testament) nu vorbește despre viața după moarte, deși fără îndoială unii credeau că există. Un "expert" în Noul Testament, Carey

C. Newman, care predă la Seminarul Baptist din Sud din Louisville, Kentucky, zice că învierea lui Christos nu este decât o expresie metaforică care desemnează "gloria lui Yahwe" care apărea la momente cruciale în istoria evreilor: pe muntele Sinai, în norul din Exod, etc.

Este un lucru la modă să negi și să răstălmăcești dogmele creștinilor, dar de dogma holocaustului nu are voie să se atingă nimeni. Abatele Pierre, care fusese timp de 4 ani cel mai iubit om din Franța și primise în 1995 diverse distincții de la diverse organizații civice franceze, s'a trezit condamnat de Biserica Catolică franceză la 29 Aprilie 1996 pentru că nu s'a disociat de prietenul său Roger Garaudy care a scris o carte despre *Miturile Fundamentale ale Politicii Israelului* (*CDL Report*, Iunie 1996, p. 7). Abatele Pierre, erou anti-nazist care ajutase multor evrei francezi să se ascundă de autoritățile naziste, a fost exclus din biroul unor organizații ca Liga Împotriva Rasismului și Antisemitismului și a fost atacat cu atâta vehemență încât a trebuit să se refugieze în Italia la 83 de ani. Pierre Aidenbaum, președintele Ligii, a declarat că Liga este dispusă să-l ierte pe abatele Pierre dacă acesta își face autocritica și condamnă în special în mod total și necondiționat cartea lui Roger Garaudy, în care sunt exprimate oarecari dubii despre "gazarea celor 6 milioane de evrei" (*Power*, 15 Iunie 1996, p. 3). Interzicerea gândirii logice și independente când e vorba de dogma holocaustului progresează pe tot globul. Itzhak Aviran, ambasadorul Israelului în Argentina, i-a atras atenția Ministrului Relațiilor Externe Guido Di Tella că Israelul vede cu neplăcere faptul că argentinienii pot obține publicații în care se pune la îndoială dogma holocaustului, și ministrul Di Tella s'a conformat imediat ordinelor primite de la Israel: poliția și siguranța federală argentiniană s'au pus pe treabă și de la mijlocul lui 1995 până azi au alcătuit, cu ajutorul unei organizații numite Delegația Israelienilor din Argentina, o listă de o sută de cărți și periodice care urmează să fie confiscate și interzise. Raidurile polițienești împotriva cărților interzise de dogma holocaustului au început la 4 Ianuarie 1996, inaugurând poliția gândurilor în Argentina. Ordinul pentru raiduri a fost semnat de judecătorul federal Jorge Urso, cu ajutorul a trei procurori. Neobișnuiți cu inchiziția talmudică, argentinienii au protestat - degeaba (*CDL Report*, Iunie 1996, pp. 14-16). În 1995, s'a votat în Belgia legea care condamnă crima de a te îndoi de orice amănunt din dogma holocaustului, oricât de evident fantasmagoric. Recent Curtea Supremă din Canada a interzis ca

învăţătorul Malcolm Ross să predea în orice şcoală canadiană pentru că în sinea lui are îndoieli cu privire la mitologia holocaustului **pe care nu le-a exprimat niciodată în interiorul şcolii**. Rochelle Wilner, şefa departamentului de educaţie naţională a Ligii Canadiene pentru Drepturile Omului a lojei evreieşti masonice B'nai Brith spusese doar: "Negarea holocaustului n'are nimic de-a face cu libertatea de expresie. Este pură propagandă antisemită plină de ură şi trebuie tratată ca atare", arăta ziarul evreiesc *The Sentinel* la 13 Ianuarie 1994. În Aprilie 1994 Curtea Constituţională germană a decis că nemţii care zic că holocaustul n'a avut loc n'au dreptul la liberă expresie. Doar primul ministru britanic John Major mai rămâne orb şi nu aderă la poziţia celorlalţi parteneri europeni care au declarat că este o crimă să te îndoieşti de legenda holocaustului, ceea ce i-a mâhnit mult pe redactorii de la *Jewish Chronicle*, care scriu la 12 Aprilie 1996, la p. 8, că dacă Marea Britanie refuză să criminalizeze îndoielile cu privire la holocaust, acea ţară va deveni un refugiu pentru neo-nazişti şi alţi criminali antisemiţi asemănători (*CDL Report*, Iunie 1996, pp. 2, 13).

Dar o examinare mai atentă a acestor criminali antisemiţi revelează lucruri uluitoare. Multe incidente neo-naziste şi antisemite din Germania de Vest dinainte de reunificare fuseseră organizate şi executate de către poliţia secretă comunistă din Germania de Est, care finanţase şi organizase timp de zeci de ani extremişti de dreapta, "neo-nazişti" şi "antisemiţi" în Germania de Vest; şi şefii acestei acţiuni au fost doi funcţionari de stat evrei din Germania de Est. Unul a fost Markus Wolf, fiul scriitorului comunist evreu Friedrich Wolf, şi timp de 33 de ani şeful Ministerului pentru Securitate Naţională est-german cunoscut sub numele de Stasi. Celălalt a fost Albert Norden, fiul unui rabin evreu din Silezia şi membru în Biroul Politic al Partidului Comunist din Germania de Est. Dr. Michael Wolfsohn, el însuşi evreu, dezvăluie amănuntele operaţiilor antisemite şi neo-naziste conduse de cei doi evrei comunişti în cartea sa *Die Deutschland-Akte*, în care arată cum la 3 Mai 1961 biroul Stasi XX/4 a lansat la ordinul lui Wolf "Operaţia Nu-Mă-Uita" care a coincis cu procesul bătrânului fost ofiţer SS Adolf Eichmann la Ierusalim. Din operaţia "Nu-Mă-Uita" au făcut parte distribuirea de pamflete naziste, cu solicitarea de contribuţii pentru apărarea lui Eichmann ca venind din partea partidului Deutsche Reichspartei. Acest partid a negat că pamfletele i-ar aparţine dar mass-media a refuzat să dea publicităţii protestul lui. Apoi provocatorii comunişti est-germani

au mai distribuit o foiţă datată 20 Aprilie, ziua de naştere a lui Adolf Hitler, ca venind din partea "Camarazilor din Waffen SS" în care se scria că "internaţionala evreiască răspândeşte prin plutocraţia ei poveşti de groază. Prin procesul lui Eichmann ei caută să ne dezonoreze. Trebuie să-i oprim". München-ul s'a umplut de aceste foiţe care au provocat reacţii isterice în mass-media despre marele pericol neo-nazist. Tot Stasi condus de cei doi evrei comunişti Wolf şi Norden a trimis scrisori false antisemite pline de ură multor evrei şi multor centre evreieşti din Germania de Vest, în cadrul operaţiei "J". Într'una din scrisori se spunea: "Se vede că n'a fost destul că am gazat 6 milioane din voi". În alta: "Exterminarea voastră a fost doar întreruptă. Vă ştim pe toţi" - şi aşa mai departe. Tot în cadrul acestei operaţii "J", Stasi est-germană a trimis multe scrisori de protest ziarelor şi politicienilor ca venind din partea unor evrei din Germania de Vest, care nu-şi dădeau numele şi adresa "de frica neo-naziştilor". În Decembrie 1959 - Ianuarie 1960 poliţia secretă comunistă Stasi est-germană a întreprins împreună cu KGB-ul sovietic mâzgâlirea de svastici naziste pe multe pietre funerare din cimitirele evreieşti, provocând un val de propagandă anti-germană cauzată de "pericolul neo-nazist". Ziarul israelian de limbă germană *Israel Nachrichten* descria cum Stasi est-germană infiltrase grupările de dreapta vest-germane şi cum în 1959 dăduse ordin agenţilor săi să mâzgălească svastici în cimitirele evreieşti, cum după 2 ani prin operaţia Stasi "Nu-Mă-Uita" s'au răspundit foi volante naive pline de antisemitism şi cum tot scriitorii de la Stasi au scris scrisorile pline de panică ale "evreilor vest-germani speriaţi de extremismul antisemit neo-nazist". În 1991 guvernul de la Bonn a confirmat oficial că acest gen de infiltrare a grupărilor de dreapta de către agenţii securităţii comuniste est-germane şi acest gen de false acte neo-naziste antisemite au continuat în anii 1970 şi 1980. Eckert Werthebach, şeful Biroului Federal pentru Protecţia Constituţională, a confirmat în Aprilie 1991 că agenţii est-berlinezi organizaseră incidentele neo-naziste în anii 1960-70, şi că mulţi neo-nazişti vest-germani erau de fapt agenţii securităţii est-germane (*The Journal of Historical Review*, Vol. 15, No. 6, pp. 29-30).

Astfel de acte de ură antisemită se ivesc şi în alte ţări. În Miami, Florida, Steve Rubin, un tânăr evreu de 28 de ani, salariat al şcolii Comunităţii evreieşti Hillel, organiza bande de adolescenţi evrei care vandalizau autobusele şcolii şi le mâzgăleau cu simboluri naziste ca să le treacă drept "atacuri antisemite ale neo-naziştilor"; dar Steven Rubin n'o făcea din convingere politică ci din

iubire filială - ca să-i facă dever tatălui său care are un atelier de reparat autobusele şi profita din avariile cauzate acestor autobuse (*The Spotlight*, 24 Iunie 1996, p. 2). Familia Rubin n'a făcut-o din motive ideologice ci pentru profit material. Dar după cel de-al doilea război mondial, când cluburile studenţeşti evreieşti erau mânjite cu svastici şi lozinci antisemite, când chipurile rasiştii albi organizaţi în Ku-Klux-Klan ardeau cruci şi aşa mai departe, reieşea din investigaţii că membrii grupării Tineretul American pentru Democraţie care-a devenit ulterior Liga Tinerilor Comunişti erau "neo-naziştii" şi "rasiştii albi" care mânjeau svastici pe cluburi evreieşti şi ardeau cruci - dar o făceau din convingeri politice, pentru biruinţa revoluţiei proletare (*The New American*, Vol. 12, No. 13, 24 Iunie 1996, p. 26).

*

Operaţia israeliană recentă "Fructele mâniei" din Liban în decursul căreia mulţimi de civili libanezi au fost bombardaţi în mod premeditat şi organizat de către armata israeliană şi aproape o jumătate de milion au fost alungaţi din casele şi posibilităţile lor de trai, făcându-i săraci lipiţi şi expuşi intemperiilor, n'a trezit nici un ecou de protest în rândurile mass-mediei lumii libere (cu excepţia publicaţiilor quasi-ilicite opuse stabilimentului), dar şi-a găsit un ecou în publicistica israeliană. Ziaristul israelian Ari Shavit scrie în ziarul israelian *Haaretz* de limbă ebraică în Iunie 1996 un articol intitulat "Cu câtă uşurinţă i-am ucis".

"Am ucis 170 de oameni în Liban luna trecută", scrie articolul. "Cei mai mulţi erau refugiaţi. Mulţi erau femei, copii şi bătrâni. Nouă civili, printre care unul de 2 ani şi un bătrân de 100 de ani, au fost ucişi în satul Yohmor. Unsprezece civili printre care 7 copii au fost ucişi în oraşul Nabatea. La refugiul Naţiunilor Unite din satul Qana au fost ucişi 102. Nu i-am omorât pe toţi aceşti oameni dintr'un acces pasional, şi nici din cauza extremismului mesianic sau fervoarei naţionaliste, i-am ucis sub egida unei campanii de pace, sub conducerea unui guvern al păcii, şi în mijlocul unei campanii electorale axate în jurul păcii. I-am ucis că să câştige pacea la alegeri. I-am ucis pentru că coaliţia noastră pentru pace trebuia să dovedească că este la fel de eficientă ca şi opoziţia. Cu câtă uşurinţă i-am ucis. Fără să vărsăm o lacrimă, fără să înfiinţăm o comisie de cercetări, fără să umplem străzile cu demonstraţii de protest, şi fără ca măcelul să apară în dezbaterile electorale. S'ar părea că ne-am maturizat mult căci de data asta am tras în ei fără să vărsăm lacrimi. De data asta am ucis cu eficienţă excelentă. Am fost meticuloşi în calculele noastre reci şi consideraţiile

noastre faptice, am fost meticuloşi în golirea satelor într'o manieră precisă şi ordonată, am fost meticuloşi ucigând doar de la distanţă. Şi-am făcut-o într'un mod laic, lăsând la o parte conceptul arhaic de păcat, de chipul lui Dumnezeu, de 'Să nu ucizi'. Marele nostru alibi a fost: nu suntem noi de vină ci Hezbollah. Dar e un alibi cam fals. Când am hotărât să executăm o mare ofensivă în regiunile civile din sudul Libanului atunci când nici un pericol mortal nu ameninţa Israelul, am hotărât de fapt să vărsăm sângele unui număr x de civili. Când am hotărât să izgonim o jumătate de milion de oameni din casele lor şi să-i bombardăm pe cei ce zăboveau când în Israel nu exista nici măcar o singură victimă printre civili, de fapt am hotărât să ucidem duzini de oameni. Ceea ce ne-a permis să luăm astfel de hotărâri crude fără să ne considerăm nişte ticăloşi a fost caracterul anonim şi statistic. Căci n'am ştiut c'o vom ucide chiar pe acea anume mamă din Nabatea cu cei 7 copii ai ei îngropaţi sub ruinele căminului lor, n'am ştiut că-i vom ucide exact pe cei 3 copii ai familiei Dhib, sau 5 copii ai familiei Bohaz, ai căror părinţi în mod greşit credeau că refugiul Naţiunilor Unite de la Qana îi va proteja de noi. Tot ce ştiam era că uciderea civililor pe scară largă este inevitabil legată de stilul de luptă futuristic adoptat de forţele de apărare israeliene. Tot ce ştiam era că se putea presupune că operaţia noastră va ucide cam vreo sută de civili, câţiva în plus sau în minus. E important însă să fim exacţi: Nu i-am ucis cu premeditare. I-am ucis pentru că pentru noi nu e important ca ei să fie cruţaţi, pentru că ne-a îngăduit să-i ucidem marea prăpastie care desparte importanţa enormă şi sacrosanctă pe care-o atribuim propriei noastre vieţi de mult redusul caracter sacru pe care-l atribuim vieţilor altora.

"I-am ucis dintr'o naivă prezumpţie care ne face să credem că acum când avem Casa Albă, Senatul, şi mare parte din mass-media americană în mâinile noastre, vieţile altora nu contează cât contează vieţile noastre; să credem că avem cu adevărat dreptul să le poruncim unor 400.000 de oameni să-şi părăsească căminul în decurs de 8 ore; şi că avem dreptul ca atunci când acele 8 ore s'au scurs să considerăm căminele lor drept obiective militare, că avem dreptul să aruncăm 16.000 de bombe pe satele şi oraşelele lor şi că avem dreptul să ucidem fără să fim vinovaţi de nimic.

"Un masacru israelian e diferit în multe privinţe de un masacru arab căci nu e răutăcios, nu este conform ordinelor primite de la superiori, şi nu serveşte unor scopuri strategice. Este contrar politicii naţionale declarate a Israelului şi normelor lui culturale acceptate. Deşi aceste

distincţii sunt valide ele nu scad nici din gravitatea masacrului şi nici din responsabilitatea noastră".

Acest articol a fost citit la emisiunea radiofonică a lui Bill Cooper din 26 Iunie 1996, care a făcut câteva comentarii. Bill Cooper a spus întâi: "Atingând acest subiect, dacă judecăm după ce s'a întâmplat în trecut ca să ghicim viitorul, s'ar putea ca eu tocmai să-mi fi pecetluit viitorul". Apoi, Bill Cooper a ţinut să sublinieze că **este un lucru ştiut în Israel că Israelul stăpâneşte fără nici o discuţie Preşedintele american, Senatul american, şi mare parte din presa americană**; noi am zice toată presa americană înafară de micile publicaţii ale dizidenţilor. În al treilea rând Bill Cooper a arătat că ultimul paragraf e mincinos, întrucât Israelul a masacrat civili nevinovaţi din ordinul superiorilor pentru a promova planuri politice. Ceea ce n'a mai subliniat Bill Cooper este conceptul că viaţa israeliană e sacrosanctă câtă vreme viaţa unor libanezi, unor ne-israelieni, unor goimi, e ca viaţa vitelor.

Tonul elegiac şi parfumat al articolului de mai sus e puţin prea elegiac şi prea parfumat; şi n'au fost 170 de victime; au fost mult mai multe. Iată câteva fragmente dintr'o serie de articole scrise de Robert Fisk în ziarul londonez *The Independent* în care dă o imagine mai exactă a acţiunii armatei israeliene de asasinare a civililor libanezi din satele şi oraşelele libaneze:

"Qana, sudul Libanului.- A fost un masacru. De la masacrele din Sabra şi Chatila n'am mai văzut victime nevinovate măcelărite astfel. Femeile, copiii şi bărbaţii refugiaţi libanezi zăceau grămezi, fără mâini sau picioare, decapitaţi sau cu burta spintecată şi intestinele atârnând afară. Un sugar n'avea cap. Proiectilele israeliene îi seceraseră pe când se adăposteau în refugiul Naţiunilor Unite, crezând că sunt în siguranţă sub ocrotirea întregii lumi. Ca şi musulmanii din Srebrenica, musulmanii din Qana se'nşelau.

"În faţa clădirii în flăcări a cartierului general al batalionului din Fiji al Naţiunilor Unite, o fetiţă ţinea un cadavru în braţe, trupul unui om cărunt ai cărui ochi o priveau fix, şi ea legăna cadavrul în braţe şi hohotea aceleaşi cuvinte mereu şi mereu: "tată, tată". Un soldat din Fiji stătea în mijlocul unui ocean de cadavre şi ţinea ridicat trupul unui copil decapitat fără să rostească o vorbă.

"'Israelienii ne-au anunţat că nu vor mai bombarda aici', a spus un soldat al Naţiunilor Unite, tremurând de furie. 'Ce trebuie să facem, să le mulţumim probabil?' În resturile unei clădiri cuprinse de flăcări - sala de conferinţe a cartierului general al batalionului fijian - ardea un morman de cadavre. Tavanul cuprins de flăcări se prăbuşise peste ei, cremându-i în faţa ochilor mei. Apropiindu-mă de ele am alunecat călcând pe o mână de om amputată...

"Măcelărirea civililor de către Israel în teribila ofensivă israeliană de 10 zile - aseară se numărau 206 victime - a fost făcută cu atâta indiferenţă, cu atâta ferocitate, încât nici un libanez nu poate ierta acest masacru. Sâmbătă a fost atacul ambulanţei, în ziua antecedentă fuseseră ucise surorile din Yohmor, acum 4 zile fusese decapitată fetiţa aceea de 2 ani de un proiectil israelian. Şi ieri mai devreme israelienii măcelăriseră o familie de 12 persoane, cel mai tânăr fiind un copil născut cu 4 zile înainte; piloţi israelieni au aruncat proiectile din helicoptere în casa lor.

"Puţin mai târziu 3 avioane israeliene au bombardat terenul la 250 metri de convoiul Naţiunilor Unite în care mă aflam şi eu, aruncând o casă în aier la 30 de picioare în faţa ochilor mei. Reîntorcându-mă aseară la Beirut ca să-mi transmit reportajul despre masacrul de la Qana ziarului *The Independent*, am văzut cum din două vase israeliene se trăgea în maşinile civililor de pe podul de peste râu la nord de Sidon.

"Toţi soldaţii străini au de pătimit în Liban. Măcelărirea palestinienilor la Sabra şi Chatila de către aliaţii miliţiei israeliene în 1982 a fost o infamie a invaziei israeliene din 1982. Astăzi israelienii sunt din nou acoperiţi de ticăloşia băii de sânge de la Qana, micuţul orăşel de deal din Liban unde libanezii cred că Isus a transformat apa în vin.

"...Sângele refugiaţilor curgea literalmente în râuri din refugiul distrus al Naţiunilor Unite în care-şi căutaseră în mod patetic adăpost musulmanii şiiţi veniţi din satele muntoase din sudul Libanului, care respectaseră ordinul israelian de a-şi părăsi căminele. Soldaţi fijieni şi francezi erau ocupaţi să împacheteze în pături un alt morman de cadavre - găsiseră cadavrele strâns îmbrăţişate.

"Un soldat francez al Naţiunilot Unite bombănea înjurând încet pe sub bărbie deschizând un sac în care arunca picioare, degete, bucăţi de braţe.

"Şi în timp ce parcurgeam această grozăvie a năvălit în refugiu o mulţime de oameni. Veniseră în convoaie disperate din Tir şi-au început să dezvelească din pături cadavrele mutilate ale mamelor, fiilor şi fiicelor lor ...

"Preşedintele Bill Clinton s'a aliat cu Israelul în războiul său împotriva 'terorismului', şi libanezii n'au uitat asta în durerea lor. Felul în care şi-a exprimat Israelul regretul în mod oficial a exacerbat durerea lor. ... Cât despre Hezbollah, care a promis în repetate rânduri că israelienii vor plăti pentru masacrarea civililor

libanezi, răzbunarea nu mai poate să întârzie mult. ...

"Un soldat al Naţiunilor Unite s'a exprimat foarte direct. 'O să transforme locul ăsta într'o scenă pentru potentaţi care vor să se-arate miloşi', a bombănit el. 'Boutros-Ghali şi-a trimis azi emisarii ca să se-arate consternaţi. Dar n'au să facă nimic decât tot ce-au făcut la Srebrenica. O să zică ţţ, ţţ şi o să dea din umeri. Nici măcar acum nu vor avea curajul să condamne Israelul - nici pentru ticăloşia asta'. E rău ... că nici America nici Europa nu vor condamna o naţiune care a bombardat refugiaţii de la Qana timp de 12 minute cu proiectile de 155 mm.; şi o condamnare ar fi singura mângâiere pe care ar accepta-o libanezii pentru moment.

"Şi înţelegi de ce. Reîntorcându-ne dealungul coastei la Beirut aseară am văzut maşinile arzânde, şi cum în mod deliberat vasele de război israeliene de la nord de Sidon trăseseră în civili, rănind grav trei. Dacă ar fi tras un vas de război sirian în civili israelieni pe drumul dintre Haifa şi Tel Aviv atunci desigur însuşi dl. Clinton ar fi deplâns - pe bună dreptate - acel act de 'terorism internaţional'.

"Dar nimeni n'a suflat nici măcar o vorbuliţă critică la adresa felului în care au fost bombardaţi civilii libanezi, nici miniştrul de externe al Americii, nici al Rusiei, nici al Franţei, nici al Italiei în timp ce caută să pună capăt acestui război care pare că nu poate fi sfârşit" (*Free Speech*, Mai 1996, pp. 13-15).

Statele Unite au acordat recent încă $20 milioane Israelului "ca să combată terorismul".

Ne întrebăm de ce se provoacă cu bună ştiinţa ura nemăsurată în pieptul victimelor acestor măceluri? Se urmăreşte cumva declanşarea unui al treilea război mondial în care Statele Unite şi celelalte ţări "libere" din Europa să sară în ajutorul Israelului? Numai un nebun ar crede aşa ceva, nu-i aşa?

NEBUNII CARE CRED CĂ EXISTĂ CONSPIRAŢIE

În Statele Unite circulă o expresie folosită pentru unul care crede că guvernul federal cu miriadele sale de agenţii şi agenturi, Congresul şi Senatul populate de indivizi care sunt în majoritatea lor necinstiţi sau imbecili sau ambele, şi şcolile şi universităţile împreună cu muzeele şi televiziunea şi ziarele şi editurile sunt conduse, dirijate şi manipulate de către o conspiraţie imensă transnaţională care lucrează din umbră neştiută de public prin marionete, bande şi facţiuni care uneori sunt manipulate ca să apară

inamice. Expresia este *conspiracy nut* - un nebun care crede în conspiraţie. Cum ajungi să fii un nebun care crede în conspiraţie? Citind actele, tratatele şi documentele oficiale ale Casei Albe, ale Senatului şi ale Congresului - un lucru pe care enorm de puţini cetăţeni îl fac. Apoi, citind publicaţiile, notiţele, scrisorile şi cărţile scrise de cei care au citit acele documente publice şi alte documente secrete, şi şi-au putut publica concluziile pe cheltuială proprie în edituri mici şi debile nesubvenţionate de guvernul din umbră. Apoi, ascultându-i pe foştii membri ai conspiraţiei care născuţi şi crescuţi ca să facă parte din nomenclatura de cozi de topor care înfăptuiesc programele conspiraţiei, ascultând de un impuls de curăţenie s'au dezgustat şi desolidarizat de acea nomenclatură şi-au povestit ce ştiu şi ce-au văzut cu ochii lor. Aceştia sunt oameni ca Myron Fagan, Benjamin Freedman, David Cole, Noam Chomsky, Jean-Gabriel Cohn-Bendit, Claude Karnooth, Joseph Ginsburg, Arthur Koestler - evrei cu toţii. Am inclus aici anume numai evrei. Unii dintre ei, ca Arthur Koestler, au plătit-o cu viaţa. Şi mulţi dintre creştini, ca William Guy Carr sau Lordul Northcliffe sau David McCalden sau Martin Price, au plătit cu viaţa curajul de a publica ori vorbi despre guvernul din umbră. Dar Ari Shavit spune clar că "Casa Albă, Senatul, şi cea mai mare parte din mass-media sunt în mâinile noastre". Acum, îmbătaţi de gloria succesului, unii membri ai nomenclaturii dirijate de guvernul din umbră nu se mai ascund ci se laudă cu efectele conspiraţiei.

Titlul unui articol din publicaţia tehnică-comercială *Network Computing* (distribuită **gratis** deşi costă bani - deci finanţată într'un scop anume, şi nu numai pur comercial) scris de Christine Higgins-Bonafield este *Internet Legal Group Directs the New World Order* - Grupul legal al Internetului dirijează Noua Ordine Mondială. Deci nu mai trebuie să fii un nebun care crede într'o conspiraţie ca să pomeneşti Noua Ordine Mondială. Aflăm din articol că un grup de 200 de avocaţi şi activişti s'au organizat ca să formeze Grupul de Lucru al Legislaţiei Internetului. Pentru naivi, subliniem că nici un astfel de grup nu apare din senin ci este finanţat; căci cea mai mică mişcare costă bani, cel mai simplu telefon, cea mai simplă scrisoare, cea mai modestă întrunire; şi avocatul american dispus să cheltuiască din buzunarul său pentru o idee nu s'a născut încă. Sarcina acestui grup de lucru, aflăm, este "să îmbine noile reguli ale tehnologiei şi comerţului electronic cu vechea ordine". Adică să schimbe societatea fără ştirea ei şi fără să-i întrebe pe membrii ei ce părere au.

După două pagini de divagaţii scrise în *newspeak*, "noua limbă"

magistral descrisă de George Orwell în *1984*, aflăm că acest grup de lucru se îmbină cu un alt grup care starosteşte Internetul, The World Internet Association, promovat de Tony Rutkowski **prin miliardarul George Soros**. Întâlnind numele lui George Soros, despre care ştim că a devenit miliardar prin afaceri mai mult decât murdare, şi că este unul pe care nebunii care cred în conspiraţie l-ar pune printre primele ranguri ale acelei conspiraţii, începem să citim mai atent rândurile următoare şi aflăm înfine mesajul articolului. În ultimul aliniat se scrie textual: "Guvernele lucrează pe bază de suveranitate naţională. Companiile sunt globale. Perspectiva lor este dominată de felul în care ei îşi văd produsele şi serviciile vândute în mai multe ţări. Guvernele au o bază. Ele sunt alese sau instaurate la putere. Baza lor este foarte îngustă" (*Network Computing*, 1 Aprilie 1996, pp. 20-22). Soluţia: jos cu naţiunea, sus cu înfeudarea tuturor oamenilor sub dominaţia plutocraţiei, ca pe vremea ultimilor împăraţi romani. În 1973, Chester M. Pierce, profesor de Psihiatrie la Harvard, spunea într'un instructaj făcut educatorilor: "Fiecare copil din America ce vine la şcoală la 5 ani vine bolnav mintal cu diverse ataşamente pentru fondatorii Statelor Unite, pentru reprezentanţii aleşi, pentru părinţi, pentru credinţa într'o fiinţă supranaturală, pentru suveranitatea acestei naţiuni ca o entitate separată. Voi ca educatori trebuie să-i vindecaţi pe toţi aceşti copii - creând copilul internaţional al viitorului". Chester M. Pierce, psihiatrul pentru care doar patriotismul şi dragostea de părinţi sunt boli mintale, predă şi astăzi la "prestigioasa universitate" Harvard (*apud Veritas,* Iunie 1996, p. 1).

Copilul internaţional al viitorului vindecat de orice boală mintală este copilul care la 18 ani, înrolat în armata globală a Noii Ordini Mondiale, va trage la ordin fără ezitare şi va ucide fără milă pe părinţii şi fraţii lui dacă aceştia murmură când plutocraţia internaţională îi jefuieşte şi mai sângeros de rodul muncii lor decât până acum. Se crează pe nesimţite, cu paşi mici, acest copil în şcolile de stat din "lumea liberă", unde copiii de grădiniţă vizionează in clasă filme care-i învaţă cum să se masturbeze. Se crează pe nesimţite, cu paşi mici, acest soldat în armatele "lumii libere" care sunt mutate dintr'o ţară într'alta şi antrenate în ţări străine să "controleze" populaţia civilă. Citim că astăzi cel mai mare distribuitor de pornografie e armata; şi drept rezultat, arată Congresman-ul Chris Smith, numai soldaţii înrolaţi în marină sunt vinovaţi de viol şi asalt sexual într'o proporţie de 3 ori mai mare decât a restului societăţii, cu toate enclavele ei de violenţă şi criminalitate ale "minorităţilor"

negre, chicano, şi aşa mai departe. S'a propus un proiect de lege în Senat, care are numărul de HR 3300 în Congres, care să interzică propagarea oficială a pornografiei în armată prin magazinele speciale din cazărmi (*The American Family Association Journal*, Iulie 1996, p. 1). Să vedem ce va face Senatul.

Copilul viitorului este crescut de televizor. Dezgustaţi de mult de minciunile politice, vulgaritatea culturală şi turpitudinea morală a acestui mass-medium în întregime capturat de agenţia guvernului din umbră, îl vizionăm rareori, şi de fiecare dată când îl aprindem suntem şocaţi de şi mai multă violenţă şi şi mai nenaturală depravare. Dar copiii americanilor nu sunt şocaţi. Ei n'au alt mediu cultural. Un sondaj efectuat printre 2.000 de copii între 9 şi 18 ani arată că ei vizionează săptămânal în medie 21 ore de televiziune; 58 % din copii au televizoare personale în camera lor şi părinţii nu ştiu ce vizionează. Şi 54 % din copiii între 4 şi 6 ani au declarat că preferă să se uite la televizor decât să stea cu tatăl lor (*ibidem*, p. 3). Cine-i creşte pe aceşti copii? Unii ca Marylin Manson.

Marylin Manson este un "cântăreţ" de rock cu orchestră proprie care şi-a luat acest nume combinând numele actriţei Marylin Monroe cu al ucigaşului în masă satanic Charles Manson. Marylin Manson este un membru al bisericii Satanei al lui Anton Sandor LaVey şi-a'nceput să-şi zică "reverendul" Manson. Membrii orchestrei lui au adoptat numele altor ucigaşi în serie ca David Berkowitz, John Wayne Gacy, Henry Lee Lucas. Satanistul LaVey laudă această orchestră ca fiind una dintre cele mai satanice.

Cântăreţul Marylin Manson

Marylin Manson şi orchestra lui şi-au câştigat un loc în primele rânduri la canalul de televiziune MTV (Music Television) şi a fost inclus între primele 20 de favorite ale acelui canal preferat de majoritatea adolescenţilor americani. Această orchestră de rock satanică are mare

succes şi pe Internet, unde are o pagină de pe care se poate sări direct la biserica Satanei. Subiectele cântecelor orchestrei lui sunt lozinca "ucide-l pe Dumnezeu", şi poveşti de sadism şi depravare sexuală. Ambiţia lui Marylin Manson este eliminarea creştinismului. Cine-şi închipuie că această muzică nu face nici un rău se'nşeală. Trei adolescenţi doritori să intre în graţiile Satanei au torturat şi ucis o fetiţă de 15 ani lângă San Luis Obispo, California, pe un altar dedicat de ei Satanei. O urmăriseră şi răpiseră ca s'o ucidă pentru că, au declarat ei, fiind virgină era potrivită pentru sacrificiul satanic (*ibidem*, p. 8).

Dar desigur guvernul nu poate fi făcut responsabil pentru aceste aberaţii, vor zice unii. Dar guvernul poate fi făcut responsabil pentru felul în care cheltuieşte banii ridicaţi din impozite asupra cetăţenilor pentru subvenţionarea "artei şi culturii". Iată ce artă a subvenţionat recent The National Endowment for the Arts - Fundaţia Naţională pentru Artă a Statelor Unite. Această fundaţie a alocat $35.000 Muzeului de Artă din Phoenix unde a avut loc recent expoziţia "Steagul American în Arta Contemporană". Printre exponate se află o scoică de closet din porţelan (una reală, cumpărată de la un furnizor de materiale de construcţii) în care se află băgat un steag american. Apoi un steag american compus din pătrăţele de piele de om, în special piele albă, explică "artistul" care a creat această operă de artă, Andrew Krasnow, şi care afirmă că opera sa trebuie să reamintească de abajururile din piele de evreu pe care pretind unii mitologi ai holocaustului (majoritatea proponenţilor holocaustului au renunţat de mult la această legendă) că le făceau naziştii la lagărele de concentrare germane. Fundaţia Naţională pentru Artă a mai dat bani recent şi teatrului Highways din Santa Monica unde în stagiunea 1995-96 s'au văzut multe vaginuri şi multe aparate genitale masculine, în special ocupate cu activităţi homosexuale, dar arta teatrală a fost încununată de o bătrână de 68 de ani care, scrie ziarul *Los Angeles Times* în cronica artistică, "unduieşte provocător din şolduri în sunetele unui clarinet în timp ce debitează descrieri grafice şi umoristice ale activităţilor ei sexuale". Unul din ultimii "artişti" care au primit o bursă individuală de la această fundaţie este William Pope. L (aşa-şi scrie acest artist original numele), care a primit $20.000 pentru ca să producă următoarele opere de artă: una este să se dezbrace în izmene, să se lege de automatul unei bănci şi să ofere bani trecătorilor; cealaltă este un penis de carton de şase picioare (circa 2 metri) pe care să-l poarte pe străzile oraşului (*American Family Association*, Iulie 1994, p. 16, după *The Boston Globe*).

Dar dacă-ţi închipui că ar exista vreo conspiraţie între directorii acestei Fundaţii Naţionale pentru Artă, directorii muzeelor de artă modernă, şi aceşti mari artişti creatori, eşti un nebun care crede în conspiraţie. Adevăraţii conspiratori sunt cei ca Robert Edward Starr şi William James McCranie, arestaţi pentru că "intenţionau să conspire". Robert Edward Starr III, conducătorul unei miliţii populare din Georgia, a observat cum agenţi provocatori ai agenţiilor guvernului (FBI, BATF) au infiltrat miliţia lui şi căutau să provoace incidente care să servească drept pretext pentru interzicerea miliţiei populare şi arestarea membrilor ei. Starr i-a spus unui crainic de radio la 24 Aprilie 1996 că un aşa-zis prieten care-i vroia binele l-a avertizat că FBI-ul ("securitatea" americană, the Federal Bureau of Investigation) urmăreşte să-l distrugă. Starr era de părere că încercau să-l sperie prin aceasta, şi că va urma o înscenare. La numai două zile după aceea Starr împreună cu alt membru al aceleiaşi miliţii populare, William James McCranie au fost arestaţi şi acuzaţi că "conspirau să obţină materiale din care s'ar fi putut construi bombe explozive". Dovada era nişte tuburi metalice şi diverse substanţe găsite pe două loturi de pământ care le aparţineau. La prima înfăţişare la tribunal a venit un mare număr de spectatori (vecini şi cunoscuţi) doritori să urmărească procesul, care au fost înconjuraţi de un număr şi mai mare de poliţişti şi agenţi federali îmbrăcaţi în costume negre de luptă şi înarmaţi până'n dinţi, inclusiv câteva echipe de trăgători antrenaţi să împuşte publicul, care-şi ţineau armele îndreptate asupra pieptului sau capului unora din public. Atât cetăţenii cât şi trupele guvernului au folosit mari cantităţi de materiale fotografice, filmându-se reciproc - cetăţenii ca să documenteze terorismul de stat, gealaţii guvernului ca să alcătuiască listele negre. Avocata apărării, Dr. Nancy Lord, a fost despuiată de ceas şi pantofi şi i s'a interzis accesul la biblioteca judecătoriei. După depoziţia martorului acuzării, agentul special al BATF-ului (Bureau of Alcohol, Tobacco and Firearms) Steven Gillis, Dr. Lord a cerut permisiunea să-i pună întrebări şi atunci s'a dovedit - stupoare! Materialele incriminatoare găsite pe proprietăţile celor doi acuzaţi **fuseseră puse acolo de către agenţii guvernului fără ştirea acuzaţilor Starr şi McCranie!** Mai mult; când agenţii provocatori guvernamentali au venit cu propuneri de a construi bombe, McCranie le declarase că el nu vrea să aibă nimic de-a face cu aşa ceva. Starr refuzase ritos să aibă ceva de-a face cu orice construire de explozive şi declarase că nu vrea să aibă nici un astfel de material pe proprietatea lui. Mai mult, pe nici

una din proprietăţi nu s'a găsit nici o bombă, ci doar nişte "materiale" pe care după 10 zile birourile poliţieneşti încă nu le analizaseră şi nu le identificaseră. Singurii care se adunaseră să discute facerea de bombe erau agenţii provocatori federali; şi singurii care conspiraseră erau tot acei agenţi. Numeroşi martori s'au perindat apoi depunând că atât Starr cât şi McCranie erau oameni cinstiţi, integri, morali, incapabili de orice faptă rea sau necinstită, care nu făcuseră nimic rău în viaţa lor, nu conspiraseră niciodată şi nu construiseră nici o bombă. Între timp afară echipele de trăgători îşi ţineau puştile aţintite asupra publicului civil, şi agenţii BATF încercau să provoace incidente atacând cu vehemenţă şi grosolănie pe câte un membru al publicului. Până şi echipele de filmat ale televiziunii au consemnat trăgătorii vizând publicul civil. La 1 Mai, 7 agenţi BATF înarmaţi (unul dintre ei şi-a aţintit puşca asupra bătrânilor) au pătruns în casa părinţilor lui Starr sub pretextul unui fals mandat de percheziţie (căci unul legal nu aveau) şi au luat de acolo documente care ar fi fost necesare apărării. La 9 Mai judecătorul Hodges a decis însă că arestaţii Robert Edward Starr III şi William James McCranie trebuie trimişi în faţa tribunalului pentru "conspiraţia" lor, deşi se dovedise cu prisosinţă şi martorul acuzării, agentul federal Gillis, recunoscuse că cei doi erau nevinovaţi şi că singurii conspiratori fuseseră agenţii guvernului. Publicul a rămas uluit, acuzaţii nevinovaţi au rămas în puşcărie, şi gealaţii guvernului au rămas triumfători. La 30 Mai agenţii federali l-au arestat pe Troy Spain, alt membru al miliţiei populare din Georgia în vârstă de 28 de ani, nu se ştie de ce (*Veritas*, No. 13, Iunie 1996, pp. 1,7,13).

La 24 Aprilie, când au început să se desfăşoare destinele lui Starr şi McCranie, Preşedintele Bill Clinton iscălea legea "împotriva terorismului" care instituie de fapt terorismul de stat în Statele Unite, cu care ocazie cu revoltătoarea lui neruşinare şi ipocrizie a declarat public: "Trebuie să facem mai mult decât atât. Trebuie să facem astfel ca poliţia să-i supravegheze pe cei suspectaţi de a fi terorişti. Trebuie să acordăm mai mult timp celor ce impun legea să-i cerceteze şi să-i aducă în faţa tribunnalului pe cei care folosesc arme automate, puşti cu ţeava scurtă, şi materiale explozive". Cum nu erau nici unii la'ndemână, după două zile au fost arestaţi Starr şi McCranie, deoarece pe proprietăţile lor se găsiseră bucăţi de ţevi şi substanţe chimice care ar fi putut fi folosite în fabricarea bombelor. Am văzut mai sus cum au ajuns acele materiale acolo. Staţia mare de televiziune CBS din Statele Unite i-a acuzat imediat pe cei doi de intenţia de a bombarda jocurile

olimpice din Atlanta, Georgia anul acesta. Deşi Departamentul Justiţiei a negat oficial că ar exista cea mai mică bază reală pentru această acuză, CBS a refuzat să-şi corecteze minciuna care a rămas imprimată în mintea publicului. CBS dăduse tonul; numeroase voci s'au ridicat în mass-media tipărită şi electronică repetând în cor minciuna CBS-ului care a devenit astfel realitate. Realitatea însă este că un agent provocator al BATF-ului se infiltrase în miliţia populară din Georgia şi încercase să-i convingă pe membrii ei să se lase antrenaţi în fabricarea de bombe pentru a-i aresta ulterior; cum aceştia refuzau (McCranie îi spusese în faţă că nu vrea să aibă nimic de-aface cu aşa ceva; şi Starr declarase cu două zile înainte de a fi arestat la postul local de radio *Arming Yourself with Knowledge* că va demasca acest agent provocator), agenţii guvernamentali au plantat materialele pe proprietăţile acestor doi şi apoi i-au arestat pentru că "le deţineau" (*The New American*, Vol. 12, No. 13, 1996, pp. 15-16).

ROMANIAN HISTORICAL STUDIES

Published and Republished Books in:

French:

1. lA ROUMANIE DANS LA GUERRE MONDIALE 1916-1919, par Constantin Kiritzescu, Editions Payot, Paris, 1934.
2. ORIGINES ET FORMATION DE L'UNITE ROUMAINE, par George Brătianu, Editions Institut d'Histoire Universelle N. Iorga, Bucharest, 1943.
3. ROUMAINS ET HONGROIS, Premises historiques, par Constantin Sassu, Editions Cugetarea-P. Georgescu Delafras, Bucharest, 1940.
4. LES LUTTES DES ROUMAINS TRANSYLVAINS POUR LA LIBERTE ET l'OPINION EUROPEENNE, Episodes et Souvenirs, par George Moroianu, Libraririe Universitaire J. Gamber, Paris 1933.
5. LA BESSARABIE ET LES RELATIONS RUSSO-ROUMAINES, par Alexander Boldur, Librairie Universitaire J. Gamber, Paris, 1927.
6. LE LITIGE ROUMANO-HONGROIS, par Cornelius Codarcea, Tip. Universul, Bucharest, 1937.

German:

7. DER AUSROTTUNGSKAMPF UNGARNS GEGEN SEINE NATIONALE MINDERHEITEN, Nach Magyarischen Geheimdokumenten, von Zenobius Pâclişanu, Dacia Buecher, Bucharest, 1941.
8. DIE BESSARABISCHE FRAGE, Eine Geopolitische Betrachtung, von Dr. C. Uhlig, Ferdinand Hirt in Breslau, 1926.
9. DIE RUMAENISCH-UNGARISCHE BEZIEHUNGEN, von Horia Sima, Rede gehalten am 9. Oktober 1940 in Braşov, Imprimeria Naţională Bucharest, 1940.
10. IHR WAHRES GESICHT, Ein rot-weiss-gruener Kulturfilm aus Madjarien, von Viktor Orendi-Homenau, Bucharest, 1941.
11. EIN RAETSEL UND EIN WUNDER DER GESCHICHTE, DAS RUMAENISCHE VOLK, von George Brătianu, Bucharest, 1942.
12. WAS IST SIEBENBUERGEN ?, von Prof. S. Mehedinţi, Dacia-Buecher, Bucharest, 1941.
13. BESSARABIEN, Rumaenische Rechte und Leistungen, von Dr. Ion Frunză, Dacia-Buecher, Bucharest, 1941.
14. DIE VEREININGUNG DER BUKOWINA MIT RUMAENIEN, von Dr. Ion I. Nistor, Verlag Bucovina, Bucharest, 1941.
15. MADJARISCHES, ALLZUMADJARISCHES, Ein kleiner Beitrag zur Minderheitsfrage in Ungarn, von Viktor Orendi-Homenau, Bukarest, 1940.

18\. WAS HEISST UNGARISCHE NATIONALITAET ?, Wie man Ungarn werden konnte?, von Zenobius Pâclişanu, Bucharest, 1941.

English:

17\. ROUMANIA, Land, People, Civilization, by Nicolae Iorga, T. Fisher Unwin, Ltd. London, 1925.

18\. RUMANIANS AND HUNGARIANS, Historical Premises, by Constantin Sassu, Editions Cugetarea-P. Georgescu-Delafras, Bucharest, 1940.

19\. BESSARABIA AND BUKOWINA, Memorandum, Romanian Historical Studies, Miami Beach, FL. USA, 1981.

20\. TRANSYLVANIA, An Answer to US Senator P, Moynihan and to John Lukacs and All Other Hungarian Revisionists, by Traian Golea, Romanian Historical Studies, Miami Beach, FL 1984.

21\. TRANSYLVANIA, Clarification of the Issues Raised in Congressmen Siljander & Dwyer's H.R. 147, by Traian Golea, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL. 1984.

22\. HUNGARY'S STRUGGLE TO ANNIHILATE ITS NATIONAL MINORITIES, based on Secret Hungarian Documents, by Zenobius Pâclişanu, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL 1986.

23\. ROMANIAN CONTINUITY IN ROMAN DACIA, Linguistic Evidence, by Virgiliu Stefănescu-Drăgăneşti, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL, 1986.

24\. WHAT IS TRANSYLVANIA ?, by Prof. S. Mehedinţi, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL. 1986.

25\. RUMANIA, by Romulus Seişanu, Rom. Historical Studies, Miami

Beach, FL. 1987.

26. TRANSYLVANIA AND HUNGARIAN REVISIONISM, A Discussion of Present-Day Developments, by Traian Golea, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL 1988.
27. REVISIONIST HUNGARY, by. Dr. S. Fenyes, Rom. Historical Studies, Miami Beach. FL 1988.
28. ROMANIA - BEYOND THE LIMITS OF ENDURANCE, A Desperate Appeal to the Free World, by Traian Golea, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL 1988.
29. THE TRUTH ABOUT THE LEGIONARY MOVEMENT, Romanian Historical Studies, Miami Beach, FL. 1982
30. HOW THE CONDAMNATION OF A NATION IS STAGED, by Traian Golea, Rom. Historical Studies, Hallandale, FL 1996.

<u>**Romanian:**</u>

31. O VIAŢĂ INCHINATĂ UNUI SAT, de Nicolae Golea, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL 1980.
32. MIŞCAREA LEGIONARĂ IN LUMINA UNOR INTÂMPLĂRI ŞI DEPOZIŢII, 16 pag. de Traian Golea, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL. 1990.
33. NOUA ORDINE MONDIALĂ, 16 pag., de Traian Golea, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL 1991.
34. CUM SE REGIZEAZĂ CONDAMNAREA UNUI POPOR, 16 pag. de Traian Golea, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL. 1992.
35. O VIAŢĂ INCHINATĂ UNUI SAT, Ediţia II-a, de Nicolae Golea, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL 1992.
36. S.O.S TRANSILVANIA, Impotriva revizionismului unguresc, 485 pag., de Traian Golea, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL 1993.
37. FENOMENUL LEGIONAR, dela Horia Cloşca şi Crişan la Horia Sima, de C.W.Forester, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL 1993.
38. CONTROVERSA SIONULUI, Rezumat al cărţii lui Douglas Reed, 350 pag., Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL 1993.
39. FACTORUL SIONIST, Rezumat al cărţii lui Ivor Benson, 110 pag. Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL 1993.
40. INTRODUCERE IN POLITICA ZILELOR NOASTRE, după Ann Wilson şi Garry H. Cah, 107 pag., Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL 1995.
41. COLONELUL PROUTY SI ROMÂNII, Romanian Association, Inc. 102 pag. Rom. Historical Studies, Miami Beach, Fl. 1994.
42. PÂNĂ UNDE AM AJUNS - 1994, 388 pag. Romanian Historical Studies, Miami Beach, FL 1994.
43. BULETINUL EDITURII, Vol. I/1, 63 pag., Rom. Historical Studies, Hallandale, FL 1995.
44. BULETINUL EDITURII, Vol. I/2, 66 pag., Rom. Historical Studies, Hallandale, FL 1995.
45. IN SPRIJINUL BASARABIEI, Dare de seamă, 128 pag. de Traian Golea, Rom. Historical Studies, Hallandale, FL 1995.
46. CINE ATACĂ BISERICA CATOLICĂ, 109 pag. Romanian Historical Studies, Hallandale, FL 1995.
47. BULETINUL EDITURII, Vol. I/3, 63 pag., Rom. Historical Studies, Hallandale, FL 1995.
48. BULETINUL EDITURII, Vol. I/4, 88 pag., Rom. Historical Studies, Hallandale, FL. 1955.
49. BULETINUL EDITURII, Vol. I/5, 54 pag., Rom. Historical Studies, Hallandale, FL 1955.
50. BULETINUL EDITURII, Vol. I/6, 63 pag.. Rom. Historical Studies, Hallandale, FL 1955.
51. FAPTELE SUNT FAPTE, Adevărul despre Khazari, de Benjamin H. Freedman, Traducere din engleză, 92 pag. Romanian Historical Studies, Hallandale, FL 1996.
52. REGIZAREA UNEI NOI CONDAMNĂRI A POPORULUI ROMÂN, Personalităţi politice americane şi internaţionale atacă România pe baza unor minciuni şi calomnii, de Traian Golea, Rom. Historical Studies, Hallandale, FL 1996.
53. SCRISOAREA LUI PONTIU PILAT CATRE TIBERIUS, IMPARATUL ROMEI, 15 pag. 1996.
54. SFINŢENIA SI RĂSPUNDERILE PREOŢIEI. de Prof. Teodor M. Popescu, 16 pag. 1996.
55. DESTINUL SCRIERILOR LEGIONARE. de Horia Sima, 12 pag. 1996.
56. BULETINUL EDITURII, Vol. II/1, Rom. Historical Studies, 1996.
57. BULETINUL EDITURII, Vol. II/2, Rom. Historicval Studies, 1966